Türkiye ve
Türkiye Kürdistanı
Sol Birliği'nin
aylık yayın organı
•
1 Ekim 1986
Yıl 2, Sayı 18
Fiyatı 1.-DM

SOL BİRLİK

SİA Feshedilmelidir
ABD ile kölelik anlaşmalarına hayır

Terör, Zorbalık ve Para ANAP'ın Kazanmasına Yetmedi

Halkın ezici çoğunluğu ANAP ve rejime karşı oy kullandı

10 ilde 11 milletvekilliği için 28 Eylül'de yapılan **"ara seçimler"**in kesin sonuçları açıklandı. ANAP 6, DYP 4, SHP ise 1 milletvekilliği kazandılar. 12 Eylül rejimi tarafından mümkün olduğu ölçülerde apolitikleştirilmeye çalışılan, sürekli olarak seyirci durumuna sokulmak istenen halk kitleleri, ara seçimler ortamında nispeten de olsa hareketlendi. Böylelikle politik barometre yükseldi.

Demokrasinin **"d"**sinin bile olmadığı, ilerici, yurtsever, devrimci güçlerin büyük bir baskı altında tutulduğu, işçi sınıfının ve Kürt halkının düşüncelerini serbestçe söyleme ve propaganda yapma hakkının bulunmadığı, salt burjuva partilerinin katılmasına izin verildiği bir seçim yaşandı. Ve bu seçimlerde rejimin has partisi olan ANAP, elindeki tüm devlet ve hükümet olanaklarını kullanarak ençok milletvekili kazanan olmanın yollarını aradı. Bir taraftan seçime katılan muhalefet partilerinin toplantıları engellenmeye çalışılırken, diğer taraftan seçim yapılacak 4 ilde Türk-İş'in düzenleyeceği yürüyüş ve mitinglere de izin verilmedi. Vali ve kaymakamlar ANAP'ın birer bekçisi olduklarını kanıtlamaya çalıştılar.

ANAP ve onun başı Özal, seçim öncesi Irak Kürdistanı'na yapılan askeri saldırıyla, İstanbul'daki terör eylemini oylarının düşüşünü engellemek için alabildiğine kullandı. **"12 Eylül öncesi"**nin sömürüsünü yapıp, **"ya terör, ya biz!"** şantajını kullanarak, **"bana oy vermezseniz huzur ve güven bozulur, Avrupa, Amerika bize kredi vermezler"** deyip, korkuyu oya dönüştürmeye çalıştı.

Estirilen bunca baskı ve devlet terörüyle yetinmeyen ANAP, iktidar partisi olmanın avantajlarını partizanca kullandı. Bunlardan bazıları şöyle:* Niğde ve Burdur'da Fak-Fuk-Fon'dan ödenmek üzere Ziraat Bankası'na **"hamiline çek"**ler valilikler eliyle halka dağıtıldı.

* Yine Niğde'de **"Patates Ürünlerini Değerlendirme A.Ş."**ye Çukobirlik ve Tariş ortak yapıldı.
* Ege bölgesindeki seçmeni etkilemek için tütün piyasası erken açıldı.
* Sosyal yardımlaşma vakıfları vasıtasıyla para dağıtıldı.
* 5 ilden Bingöl'e getirilen iş makinalarıyla yol yapma, elektrik direkleri döşeme işlemlerine gidildi. Halka açıkça **"bize oy vermezseniz, 29 Eylül sabahı iş makinaları götürülecek"** tehdidi yapıldı.
* Zonguldak'ta ANAP adayı Şadi Pehlivanoğlu, seçimde kendisine yardımcı olunması koşuluyla, Genel Maden-İş Sendikası üyesi işçilerin yüzde 40 zam almasını sağladı. Yine aynı bölgede emekli maden işçilerine emeklilik primleri seçim öncesinde dağıtıldı. ANAP kaybedince yapılan ödemeler durduruldu.

Hükümet kanalıyla yapılanlar yetmezmiş gibi, bir de belediyelerin tüm imkanları ANAP'ın kazanması için bol keseden kullanıldı. Örneğin Ankara'nın çoğu yerlerinde sular günlerce akmazken, se-

Devamı 7.sayfada

ARA SEÇİMLER ÜZERİNE SOL BİRLİK AÇIKLAMASI

28 Eylül ara seçimi, sadece on ili ve üç milyon kadar seçmeni kapsamış olsa bile, Türkiye'deki mevcut siyasi duruma ilişkin önemli ipuçları vermiştir.

Ara seçimlerin tartışılmadan kabul edilecek sonuçlarından biri, emekçi halk yığınlarının ANAP iktidarından bir an önce kurtulma özlem ve isteği içinde bulunduklarını ortaya koymuş olmasıdır. ANAP oylarındaki büyük düşüş başka türlü açıklanamaz.

Türkiye ve Türkiye Kürdistanı'nda 28 Eylül'de yapılan ara seçimlerde ve seçim öncesinde, faşist rejimin ve onun ANAP hükümetinin tüm baskı ve zorbalığına, devlet olanaklarını sonuna kadar kullanmasına, 6 yıldır kitleleri politika dışı tutma (depolitizasyon) çabasına rağmen, halkın ezici çoğunluğu ANAP ve diktatörlük rejimine karşı oy kullanmıştır.

Ara seçimlerde ANAP ve diktatörlük rejimi yenilgiye uğ. ramış, ANAP hükümetinin meşru olmayan bir azınlık hükümeti olduğu bir kere daha açıkça ortaya çıkmıştır.

Öte yandan kimi çevrelerin seçimleri sağ-sol yarışması gibi gösterip, **sol** un yenilgiye uğradığını yaymaya çalışması demagojiden başka bir şey değildir. Çünkü işçi sınıfının, Kürt halkının üzerinde yoğun baskı ve terörün sürdüğü, gerçek sol güçlerin, tüm demokratik örgütlerin yasaklar altında tutulduğu ve seçimlere katılmasına izin verilmediği bir dönemde seçim sonuçlarını **sol** un yenilgisi gibi göstermek mümkün değildir.

Bugün sol güçlerin birliği demokrasiyi kazanma mücadelesinde her zamankinden daha büyük önem taşıyor. Se-

Devamı 7.sayfada

Sol Güçlerin Sorumluluğu Artıyor

28 Eylül günü 10 ilde yapılan ara seçimlerde 12 Eylül'cü ANAP ağır bir yenilgiye uğradı. Halkın büyük çoğunluğu, tüm baskı ve şantajlara karşın oyunu 12 Eylül rejiminin ve ANAP'ın desteklenmemesi yolunda kullanarak demokrasi özlemini dile getirdi.

Eşitsiz koşullarda, baskı, yasak ve demagoji ortamında yapılan seçimlerde muhalefet adayları çeşitli yerlerde baskılara uğrarken, Özal silah elde, eller tetikte duran komando kordonu altında dolaştı. Halk için kolunu kıpırdatmayanlar iki ay içinde hizmet havarisi kesildiler. Devletin bütün olanaklarını ara seçim yapılan bölgelere yığdılar. ANAP, acısını seçim sonrasında kat kat çıkarmak üzere, eline geçirdiği devlet olanaklarını, kendi yarattığı yoksulluk koşullarında emekçileri teslim almak amacıyla bolca kullandı. Bunun yanısıra ANAP, seçim kampanyası boyunca ülke sorunlarını tartışmama, seçim kampanyasının politik düzeyini düşürme çabalarını sürdürdü. Bu arada sol partilerin yasaklı olması, geniş emekçi yığınlarına, hükümetin gerçek yüzünün daha açık tanıtılması ve çıkış yolunun gösterilmesinde sol güçlerin katkısını sınırlarken, yığınların önünde çok çeşitli dozlarda antikomünist demagojilerin yapılmasını da olanaklı kıldı. Bütün bunlara rağmen, ANAP oylarında bir düşüş sağlanması büyük önem taşımaktadır.

Kuşkusuz Özal hükümeti seçimlerde aldığı yenilgiyi kendiliğinden kabul etmeyecektir. Rejim önüne koyduğu halk düşmanı hedeflerine ilerlemek için duruma göre her yola başvurmaktan çekinmeyecek, daha pervasızca ya da sinsice manevralara başvurarak yığınların yükselen tepkilerini etkisizleştirmeyi deneyecektir. Bu aşamada sol güçlerin sorumlulukları daha da artmıştır. Hükümetin atacağı barış ve demokrasi düşmanı her yeni adıma yığınsal karşı koyuşlarla yanıt verilmesi gereklidir. Gündemdeki yeni zamlara ve devalüasyona, sendikal haklara yönelik saldırılara, Türk Ceza Yasası'nın daha da ağırlaştırılması girişimine, ABD ile kölelik anlaşmalarına, topraklarımıza yeni nükleer silahlar yerleştirilmesi planlarına karşı bugünden karşı çıkılmalı ve mücadele yükseltilmelidir.

Seçimlerde ANAP'ın yenilgiye uğratılması, demokrasi güçlerinin olanaklarını da genişletmiştir. Şimdi seçim kampanyası boyunca politize olan yığınların daha da hareketlendirilmesi, rejime karşı birlik ve kararlılık eğiliminin daha da güçlendirilmesi ve buna yığınsal bir nitelik kazandırılması için çabaları artırmak görevi öndedir. Bu görev demokrasiden yana güçlerin Evren-Özal yönetimine karşı birliğini güçlendirmek, buna istikrar kazandırmak, buna uygun güncel taktikleri kararlı biçimde yaşama geçirmekle belirleniyor.

Demokrasi güçlerinin, halkın mücadelesinin daha da yükselmesinin ve sonuç alıcı hedeflere doğru yol almasının güvencesi de budur.

SOL BİRLİK

Ekmek ve Hak Dilekçesi imzaya açıldı

Uzun süreden beri ön hazırlıkları yapılan Ekmek ve Hak Dilekçesi geçtiğimiz ay imzaya açıldı. Dilekçeyi hazırlayanlar adına kamuoyuna açıklamada bulunan Aziz Nesin 10 bin imzaya ulaştıktan sonra dilekçenin cumhurbaşkanlığına, Meclisbaşkanlığına ve parlamentoda milletvekili bulunan parti başkanlarına ileteceğini, bildirgenin daha sonra da imzaya açıktutulacağını belirtti.

Ekmek ve Hak Dilekçesi kamuoyuna açıklanırken Dilekçeye ilk imzayı atan Aziz Nesin, dilekçeyi hazırlama ve kamuoyuna açıklama sürecinde karşılaştıkları zorlukları dile getirdi. ve; **"Türkiye'de sıkıyönetim kalkmamıştır. Olağanüstü Hal Kanunu ile daha da sıkılaştırılmıştır" dedi. Böylece "Ekmek ve Hak Dilekçesi"** kamuoyuna açıklanırken, sıkıyönetimin örtülü olarak sürdüğü ve demokrasiye dönüşün bir aldatmaca olduğu da bir kere daha açığa çıkmıştır. Bildirge yayımlamanın veya Dilekçe vermenin demokratik bir rejimde baskı ve engellemelerle karşılaşması düşünülemez.

Devamı 7.sayfada

İŞÇİ MİTİNGLERİ HÜKÜMETİ KORKUTTU

Anti demokratik bir ortamda ara seçimlerin yapıldığı 28 Eylül öncesi günlerde, işçi ve emekçiler üzerindeki baskılar daha da arttırıldı.

Artan enflasyon, fiyatların büyük bir hızla yükselmesi, buna karşılık ücretlerin oldukça düşük tutulması, kısıtlı olan sosyal hakların daha da kısıtlanması, korkunç orandaki işsizliğe rağmen işten çıkartmaların artması, sendikal hakların daha da budanması, işçiler için artık dayanılmaz bir hâl aldı.

Işçi sınıfı, TÜRK-İŞ üst yönetimini de zorlayarak ekonomik demokratik haklarına yönelik giderek artan baskı ve saldırılara karşı ara seçim arifesinde dört ilde miting ve yürüyüş kararı aldı. Samsun, Zonguldak, Manisa ve G.Antepte yapılması kararlaştırılan miting, faşist rejim yetkililerince anti demokratik bir şekilde çeşitli bahanelerle engellendi, iptal edildi.

Işçi ve emekçiler, Evren-Özal yönetiminin emek düşmanı, işçi düşmanı çirkef yüzlerini, pratik deneyimleriyle bir kez daha görmüş oldu.

Manisa ve Samsunda işçiler, konvoylar oluşturarak bu haksız kararı protesto etti. Sendika yöneticileri, yayınladıkları mesajlarda ve yaptıkları açıklamalarda iptal kararını sert bir dille eleştirdiler. Şefket Yılmaz "Bu günkü hü-

Devamı 7.sayfada

12 EYLÜL'ÜN 6. YILINDA
Faşist diktatörlük protesto edildi

12 Eylül'ün 6. yılında diktatörlük Batı Avrupa'da düzenlenen miting, yürüyüş forum ve basın toplantısıyla protesto edildi. F. Almanya, Yunanistan, İsveç, Hollanda, İsviçre, Danimarka gibi ülkelerde yapılan toplantı ve yürüyüşler, Türkiye ve T.Kürdistanı'ndan örgütlerin katıldığı güç ve eylem birlikleriyle gerçekleştirildi. F. Almanya'nın Bonn kentinde yapılan basın toplantısı ve Frankfurt'taki "Türkiye'de Demokrasi ve İnsan Hakları" konulu forumlar B. Avrupa'daki demokratik güçlerce desteklendi.

Yazısı 5. sayfada

- Yeni öğrenim yılında öğrenci gençliğin önündeki görevler **Yazısı 2. sayfada**
- Özal hükümetinin seçim sonrası gündemi **Yazısı 3. sayfada**
- SİA feshedilmelidir **Yazısı 3. sayfada**

Polissiz, parasız, YÖK'süz üniversite

Yeni öğrenim yılına girerken öğrenci gençliğin önündeki görevler

Üniversite gençliğini zorlu bir öğrenim yılı bekliyor. 1986-1987 öğrenim yılında da öğrenciler birikmiş sorunlar ve diktatörlüğün ve YÖK'ün saldırıları ile karşı karşıya.

Diktatörlüğün üniversite yaşamındaki uzantısı YÖK, ders geçme ve sınav yönetmelikleriyle öğrenimi sınavlara indirgedi. Artık parayla alınan eğitimin bilimsel niteliği alabildiğine düştü, içeriği gericileştirildi. Yapay olarak şişirilen kontenjanlar nedeniyle ders dinlemek için anfilerin önünde uzun kuyruklar oluşuyor. Çakışan sınav ve ders saatleri öğrencileri sınıfdan sınıfa koşturtuyor. Birçok fakültede uygulamalı derslerde masa başına en az on kişi düşüyor. Yüzlerce demokrat öğretim üyesinin üniversitelerden uzaklaştırılmasının doğurduğu öğretim üyesi açığı sürüyor. Öğrenciler zamanlarının büyük bir bölümünü vize ve sınav hazırlıkları ve sınavlarla geçirmek zorundalar. Üniversite yemekhanelerinin içleracısı hali sürüyor. Ders kitaplarını bulabilen talihli öğrenciler bir kitaba kimi zaman üç aylık kredilerini yatırmak zorundalar.

Dershane ve barınma yetersizlikleri nedeniyle kimi üniversiteler gruplar halinde öğrencilere izin veriyorlar. Barınma sorunu içinden çıkılmaz bir hal almıştır. Göstermelik, alelacele yapılan yurt binaları çöküyor. Yurtlarda kalabilme şansına erişen öğrencileri toplama kampı koşulları, kötü ve pahalı yemekler, susuzluk, banyosuzluk, doktorsuzluk, çalışma salonu yetersizliği ve kışla disiplini bekliyor. Sosyal, spor. tif ve kültürel uğraş alanları yasaklar altında. Kredi ve Yurtlar Kurumu ve Mediko-Sosyal yalnızca öğrencileri birarada bulundurmamanın, politika dışında tutmanın işleriyle uğraşıyorlar. Öğrenci fişlemesi, disiplin yönetmeliği ve polis baskısı, üniversite yönetimleri-polis işbirliği ile yaşama geçiriliyor.

Görülen odur ki, diktatörlüğün üniversite yaşamına ve gençliğe yönelik saldırıları yeni öğrenim yılında da artarak sürecektir. Geçen öğrenim yılında çetin savaşımlar sonucu elde edilen ek sınav hakkı, YÖK'ün sınav sisteminin kıyıcılığını ortadan kaldırmadan atılmaların önlenemeyeceğini de göstermiştir.

Bu öğrenim yılında da yine onbinlerce öğrenci başarısız olma, yıl kaybetme ya da atılma ile karşı karşıya gelecektir. YÖK'ün harç adı altında aldığı haraca çeşitli biçimler ve gerekçelerle sürekli zam yapılması şaşırtıcı olmayacaktır. Yurtlardaki hapisane koşulları baskı ve zorbalık tüm şiddetiyle gündemdedir.

Öğrenci gençliğin en öneli kazanımı olan ve zorlu savaşımlar sonucu elde edilen yasal örgütlenme hakkı tehdit ve baskı altındadır. Kuruluş çalışmalarını tamamlayan derneklerin tüzel kişilik kazanması rektörler ve valilerce geciktiriliyor. Kuruluş çalışmalarında yer alan gençler tehdit ve kovuşturmalarla baskı altındadır. Derneklerin kimi faaliyetlerine izin verilmemekte, hükümet ve YÖK dernekleri denetim altına alma, kurulmuş dernekleri çökertme amacıyla derneklere ilişkin yeni yasal düzenlemeler peşindedir. Tüm bunlar öğrenci gençliğin yeni öğrenim yılında yeni sorunlar ve yeni saldırılarla karşı karşıya olduğunu gösteriyor.

Geçtiğimiz öğrenim yılında üniversite ve yurtlardan yükselen ve kamuoyundan da geniş destek gören hak arama ve protesto eylemleri de gösterdi ki, öğrenci gençlik birlikte davrandığı ve geniş çevrelerin desteğini aldığı sürece diktatörlüğün ve YÖK'ün saldırılarına karşı koyma olanaklarına da sahiptir. 12 Eylül'den bu yana öğrenci gençliğin en önemli çıkışları geçtiğimiz yıl gerçekleşti. Atılmalara, yurtlarda ve okullardaki baskılara karşı gelişen eylemler geniş öğrenci kitlesinin katılımı ile gerçekleşti 12 Mart gecesi Hacettepe Üniversitesi merkez yurtlarında gece yarısı yapılan kimlik kontrolü üzerine gelişen direnişe binlerce genç katıldı. Ve direniş 5 gün sürdü. Bornova öğrenci yurdunda Altan Durmuş'un ölümü üzerine başlayan direniş tüm üniversiteye yayıldı. 9 Eylül üniversitesinde kimlik kontrolü yapan polisin bir kız öğrenciyi dövmesi üzerine gerçekleşen protesto eylemine fakültenin tüm öğrencileri katıldı. Aynı fakültede öğrenciler atılmalara karşı dekanlığı ve YÖK'ü yuhalayarak protesto ettiler. Yine YÖK'e karşı Ankara'ya yürüyüş, derneklerin ortak eylemleri, basın açıklamaları, polissiz, dayaksız üniversite isteyen bildirileri üniversitelerde suskunluk ortamının giderek kırıldığını, öğrencilerin hakları için ve baskılara karşı mücadeleye yöneldiğini gösterdi.

Tüm bu direnişler boyunca öğrenci gençlik irili ufaklı kazanımlar elde etti. En başta da dernekleşme hakkını söke söke aldı. Ancak gelişmeler de gösteriyor ki, bu kazanımlar belirleyici güvenceden yoksundur. Nitekim dernekler adına açıklamalarda bulunan öğrencilerin bir kısmı hakkında soruşturmalar açılmış, protestolar yer alan kimi öğrenciler okullar kapalı olduğu sırada okuldan atılmışlardır. Derneklerin işlevsiz kılınması yönünde diktatörlüğün ve YÖK'ün çok yönlü çabaları sürmektedir.

Şimdi, birlik içinde ve özverili savaşımlarla elde edilen küçükte olsa her kazanımın korunması, en baştada zorlu savaşımlarla alınan yasal örgütlenme hakkının savunulması güncel görevdir. Bu kazanımlardan geri adım atmak saldırılar karşısında geri çekilmek düşünülemez. Öncelikle derneklerin korunması, güçlendirilip işletilmesi, geniş kamuoyunda yasallık kazanması ana görevdir. Bu ise, derneklerin sınav sisteminden paralı eğitime, yurtlardaki sorunlara dek öğrencilerin somut sorunlarına eğilmesi ile, öğrencilerin bu gibi sorunlarını dernekler aracılığı ile dile getirmelerinin sağlanmasıyla olanaklıdır. Derneklerin varolan enerjisinin soyut işleyiş tartışmalarına değil, her şeyden önce, derneklerin çalışmalarını engelleyen, derneklerin varlığına son vermek isteyen diktatörlüğe karşı mücadeleye, yüzbinlerce öğrenciyi dernekleşme çalışmalarına katmaya, derneklerle bütünleşmelerini sağlamaya yöneltilmesi en doğru yol olacaktır.

Bugünkü aşamada yeni öğrenim yılı öğrenci gençlik hareketi açısından bir sınav yılı olacaktır. Öğrenci gençlik, geçen yılların olumlu ve olumsuz deneylerinden yararlanabilirse, kazanımlarını artırmak, geri alınamaz kılmak için gerekli birlik ve mücadele yolundan yürür, bugünkü hareketliliğini koruyabilirse, dernekler etrafında temeli atılan birliğini koruyup pekiştirir, daha da geliştirip yığınsallaştırabilirse başarı olanaklıdır. 6 yıllık savaşımın ve 12 Eylül öncesindeki gençlik hareketinin dersleri, sonuç alıcı savaşımın, ancak tüm gençlerin ortak çıkarlarını öne alan, bunlar etrafında birliği amaçlayan yığınsal savaşım olduğunu gösteriyor.

Bugün gençlik hareketini bekleyen en büyük tehlike şu ya da bu şekil de bölünmedir. Diktatörlüğün bilinçli çabaları da aynı amaca yöneliktir. Böylesi bir sonuç ise derneklerin işlevsiz kalması, kazanılan bir hakkın yitirilmesi demek olacaktır. Bu nedenle, öğrenci gençlik farklı görüşlere rağmen birliğini sürdürebilmeli, ortak istemleri öne çıkarmalı, kamuoyunu öğrenci gençliğin sorunlarının çözümü doğrultusundaki haklı mücadelesine desteğinin yolunu açabilmeli, en geniş öğrenci kitlesiyle bağlanabilmelidir. Bu süreçte solcu gençlere önemli görevler düşüyor. Solcu gençlerin birlikten yana, kararlı, örnek savaşım çizgisi "Polissiz, Parasız, YOK'süz Üniversite" için verilen mücadelenin geniş gençlik yığınlarıyla bağlanmasının güvencesini yaratacaktır.

Gençliğin mücadelesinin daha da yükselmesi, halklarımızın barış ve demokrasi mücadelesine katkısının artması için, demokrasi isteyen güçlerin bu birlik çabalarına yığınsal desteği gereklidir.

Ali TERZİOĞLU (TİP)

BİRLİĞİ GELİŞTİRME VE PEKİŞTİRME YOLUNDA ELBİRLİĞİYLE

Daha önce bir başka vesileyle, zirve sonrasında yaptığımız gibi, bugün de gene kendimizden, birliğimizden söz açmak istiyoruz. Birliğimizden söz açmak, onu geliştirme, pekiştirme yolunda yapılmakta olan, yapılacak olan ve yapılması gerekenler üzerinde yeniden durmak istiyoruz. Ve bizzat kendi deneylerimizden, kendi kişisel ve partisel deneylerimizden biliyoruz ki, öteden beri bilinenlerin bir kere daha tekrarı dahi olsa, her yenilem, her yeni den altını çizme, bir kez daha bilinçlere kıçarma ortak yolumuzda daha hızlı ve daha güvenli ilerlememizde bizlere yardımcı olacaktır. Birlik kolay sağlanmıyor. Uzun görüşme, konuşma, yazışma ve tartışmalardan sonra nihayet, yürünecek yol konusunda zaten mevcut olduğu bilinen görüş yakınlıklarının ortak kesişme noktaları ortaya çıkarılıyor; bunlar Temel Belgeler halinde formüle ediliyor, böylece birlik doğmuş oluyor.

Doğal olarak iş bununla bitmiyor. Belki asıl bundan sonra başlıyor. Yeni doğmuş bulunan büyüyecek, serpilecek, gelişecek, mücadele alanında eylem içinde sınanacak, sınanırken kendi de daha bir pekişecek, kuvvetlenecek, Temel Belgeler'de ifadesini bulan amacına, ereğine doğru, kendisine vücut veren örgütlerle birlikte, ancak tek tek onların hepsinin toplamını çok aşan bir güç ve kuvvetle ilerleyecektir.

Görüldüğü üzere asıl iş doğumdan sonrasıdır, eylem içindedir, belgelerin yaşama geçirilmesindedir. Ve burdaki birliktelik, beraberlik, mücadele arkadaşlığı, ortak düşmana karşı birlikte omuz omuza verilen savaşımdır ki, birliğin de gerçek tutkalı görevini görecektir.

Bununla birlikte, en üst yöneticilerden sade üyelere, yandaşlara kadar hepimize de, tek tek ve kurullar, örgütler olarak topluca ayrı bir görev de düşmektedir: Durmaksızın ve yalnız ve yalnız birlik noktalarını öne çıkarmak, ortak çalışma ve uğraşlarımızda yalnızca onların üzerinde durmak, onları işlemek, geliştirmek, yeni yeni birlik noktaları bularak, eylem içinde elde ederek, yaratarak, birlik düzeyini yükseltmek. Temel belgelerde ve bunların yaşama geçirilmesi doğrultusunda ne kadar birlik olsak, birlikte olsak da yaşamın her an karşımıza çıkardığı yeni yeni durum ve oluşumlar karşısında daha ilk andan tüm görüşlerin uyum içinde olması, herhalde olası ve olanaklı değildir. Karşılıklı görüş alışverişi, bunların yaşamın akışı, olayların gelişmesi sırasında sınanması, denenmesi, geliştirilmesi sonunda bir konsansüs'e ulaşmayı sağlayacaktır elbet. Ancak o zamana kadar bizlere düşen, henüz bir konsansüse ulaşılamamış konuları ortak çalışma ve uğraşlarımızın dikkatle dışında tutmak olacaktır.

Ortak sözcümüz, ortak çalışma ve uğraş alanımız, hem de önemli alanımız olarak elinizde tuttuğunuz gazetemizde de aynı düşünceler geçerli. Geçerli olduğu içindir ki de, bugüne kadar ortak katkılarla aksamaksızın yayınını sürdürdü, sürdürüyor. Yayın işinde, hele süreli yayınlarda azıcık uğraşmış olan bilir, tam son anda ne olmadık tersliklerle karşılaşılır elde olmayarak. Son anda yazıişlerine ulaşan bir yazının kendine ayrılan yeri fersah fersah aşması gibi, gene son anda ortaya çıkan ve mutlaka yer verilmesi gereken bir olay gibi... biçimsel, kimi zaman da öz'e ilişkin ve uzayan tartışmalara yol açan durumlar çıkar ortaya. Oysa saate karşı yarış durumundasınızdır; ne yapıp yapıp süresinde gazeteyi baskıya hazır duruma getireceksinizdir. Yıpratıcı bir uğraştır, hele doğal olarak aykırı değilse bile, ayrı görüşler ve sahiplerinin birlikte yer aldığı bir çalışmada. Bugüne kadarki çabalarıyla gazetemiz çalışanları, kanımızca istisnasız kutlanmaya layıktır. Ve sanırız, sanırız değil inanmaktayız ki, bu kanı herkesin, hepimizin ortak düşüncesidir.

Gazete çalışanlarının denetleme, düzeltme, kimi bölümler ekleme veya çıkarma gibi üzerinde doğrudan tasarruf olanağının bulunmadığı köşe yazılarına gelince, doğrusu çok iyi düşünülmüş, daha ilk başta gazetenin çıkmasına karar verilir ve ilk taslaklar hazırlanırken, Birlik'i oluşturan partilerin herbirinden sırayla bir yazarın imzalı yazı yazması istenmesiyle. Böylece hem gazeteye daha bir hareket kazandırılacak, hem de her sayı, birliğin bileşenlerinden bir başka partinin, o partiden yazarın kalemiyle olaylara bakışının izlenmesine yol açarak o partinin ve partilinin diğerlerince daha yakından tanınıp aradaki dostluk ve kardeşlik bağlarının daha da pekişmesine hizmet etmiş olacaktı bu yazılar. Yazının imzalı olması, partisinin belli edilmesi, ortak uğraş alanı olan gazetede, yukarda birlik noktalarının geliştirilmesi ile ilgili olarak söylenenleri dışlamıyor elbet. Tersine, tamamen kişisel ve partisel görüşler ele alınıyormuşçasına ve gerçekten de onlar ele alınırken, üzerinde birlik ve konsansüs'ün bulunduğu noktalar üzerine oturtulacak demektir bu ele alış; henüz birlik ve konsansüs'ün bulunmadığı noktalardan ise dikkat ve özenle kaçınılacaktır. Bu ise doğal olarak imzalı yazıların yazarlarına ve partilerine daha da büyük bir sorumluluk yüklemekte.

Bu sorumluluğun üstesinden gereğince gelip gelemediğimiz konusundaki hükmü ise, bu yazarlardan biri olarak bizzat biz kendimiz için vermeyelim isterseniz. Ancak hepimiz adına şunu belirtebiliriz ki, okuyucunun, şimdiye kadar okudukları içinde yukardaki ölçütler açısından dikkati çeken kimi noktalar olmuşsa eğer, bunları kalemden kaçmış ve maksadını aşmış olarak değerlendirmeli ve bağışlamalıdır.

Birlik yeni bir uğraştır hepimiz için. Daha önce yaşamadık. Birlik örneklerinden gelmiyoruz. Yeni yeni öğreniyor ve uyguluyoruz. Henüz eksiklerimiz, yanlışlarımız olabilir. Vardır da. Ama aşıyoruz, aşmaktayız. Birliği geliştirme ve pekiştirme yolundayız elbirliğiyle.

SOL BİRLİK FEDERAL ALMANYA KOORDİNASYON KOMİTESİ

FAC'nde ilticacılara yönelik kampanyaya ilişkin bir bildiri yayınladı

Son dönemde FAC gerici çevreleri tarafından yaygınlaştırılmaya çalışılan, ilticacıların toplumda sosyal ve ekonomik sorunlar çıkaracak düzeyde olduğu iddialarının demagojik niteliğine ve 1987 başlarındaki genel seçimler öncesi kitlelerin dikkatini silahsızlanma, işsizlik, çevre kirliliği ve benzeri geniş kesimleri ilgilendiren yakıcı sorunlardan başka yönlere kaydırılmak istendiğine dikkat çekilen bildiride, FAC'nde politik çalışma yürütmenin iltica gerekçesi yapılmamak istenmesine, işkence görmek ve gelinen ülkelerdeki anti-demokratik yasalara uymamak gibi gerekçe; lerin bazı mahkemelerce iltica kabulü tanınmamasına karşı çıkılıyor.

Bildiri şöyle son buluyor: "Gerçek şu ki, asıl suçlu insan haklarını ayaklar altına alan uygulamalara, baskı ve teröre karşı çıktığı için varını, yoğununu, ailesini geride bırakarak ülkesini terketmek zorunda kalanlar değil, daha çok sömürebilmek için insanlık dışı yöntemlere başvuran, yaşamı zindana çeviren emperyalist güçler gerici ve faşist diktatörlüklerdir.

F.Almanya'daki barış ve demokrasi güçleri yabancı düşmanlığını körükleyen bu politikayı ve iltica hakkını budama girişimlerini demokratik haklara yönelik bir saldırı olarak görüyorlar ve karşı çıkıyorlar.

Türkiye ve Türkiye Kürdistanı Sol Birlik F.Almanya Koordinasyon Komitesi bu insanlık dışı kampanyaya karşı çıkıyor. Demokratik bir hak olan iltica hakkının anayasadan çıkarılmasına, uygulamaya konmak istenen sert önlemlere karşı mücadele etmeyi bir görev olarak görüyor.

Tüm demokratik örgüt, kuruluş ve kişileri bu iğrenç kampanyaya karşı çıkmaya, demokratik hakların bir parçası olan iltica hakkını korumak için birlikte mücadeleye, varolan girişimleri aktif olarak desteklemeye çağırıyor.

Ilticacılara ve yabancılara yönelik ırkçı kampanyalara son!"

Özal hükümetinin seçim sonrası gündemi

Sol Birlik gazetesinin seçimlerden önceki sayısında ara seçimler tamamlandıktan sonra Türkiye'yi bekleyen gelişmelere, ekonomide, dış politikada tehlikelere dikkat çekmiştik. Özal hükümetinin ekonomide yaklaşan döviz darboğazını, bunun temel nedeni olarak hızla yükselen dış borç ödemeleri sorununu kendine göre, kendi çıkarları için yeniden IMF ile bir Stand-doğrultusunda çözebilmek by anlaşması bağlamaya çalışacağını açıklamıştık. Ihracatta ekonomik gelişmeye, üretim artışına dayanmayan yükselişin sonu seçimlerden epey önce görünmüştü.

Özal hükümetinin en heyecanlı destekçileri bile ihracat konusunda artık umutlu konuşamıyor. Iran, Irak, Libya gibi pazarların kuruduğunu, bu ülkelerle yapılan ticaretin artık ithalatı kabartan ama ihracatı artırmayan bir nitelik kazandığını söylemekten kendilerini alamıyorlardı. Zaten Özal hükümeti de bu ülkelere karşı, eskiye göre daha kolay ve pervasız bir şekilde ABD politikalarının uygulayıcısı, bölgenin jandarması rolünü oynayıvermişti. Özal hükümeti Arap ülkeleri ile Ortadoğudaki müslüman ülkelerle sürdürdüğü **"iyi"** ilişkileri bir çırpıda, tehdit, üst perdeden konuşma uslubuyla, sınır geçme yöntemleriyle değiştirdi. Meclisten son anda geri çekilen, izin almadan sınır ötesi askeri harekat düzenleme kanununun tasarısı, Özal hükümetinin, ABD'nin bölge ile ilgili planlarına katılmak için son hızla hazırlandığının göstergesi oldu. Öte yandan artan döviz açığını kapatmak, borçları borçla da olsa ödemeye devam edebilmek için IMF ile yeni bir Stand-by anlaşması imzalanması da ufukta göründü.

Gazetemizin hazırlandığı günlerde Özal hükümeti ile IMF yetkilileri bu konuyu gizli ve açık platformlarda görüşüyorlardı. IMF gelişmekte olan ülkelerle görüşmelerini genellikle gizli yapmayı tercih eder. Ama gizli olan görüşmelerde nelerin konuşulduğu, IMF politikalarını ve IMF ile masaya oturan hükümetleri niteliğini bilenler için bir sır değildir. Özal hükümetinin IMF ile görüşmelerinin gündemi de bizim için bir sır değil. Gündemin en başında yüksek oranlı bir devalüasyon var. Konuşulan bunun nasıl takdim edileceğidir. Ihracattaki tıkanıklıktan sonra IMF uzmanları kendi klasik yöntemlerini masaya koyuyorlar. Paranızın değerini şöyle iyi bir şekilde düşürün ki, mallarınız dış pazarlarda alıcı bulabilsin diyorlar. Yüksek oranlı bir devalüasyon yapılacağı haberi çoktan en yetkili ağızlar aracılığı ile ilan edilmiş bulunuyor. Gündemin ikinci sırasında seçimler sırasında KIT kesiminde bir parça dozu düşürülmüş olan zam operasyonlarına hız verilmesi yer alıyor KIT ürünlerine şöyle ortalığı sarsıcı zamlar yapılması da hemen hemen kesindir. Bu zamları tekellerin bir işaret sayacağı ve derhal hazırda bekleyen zam kararlarını uygulamaya koyacaklarıda kesindir. KIT ürünlerine zam operasyonu, aynı zamanda KIT'lerin özelleştirilmesi operasyonunun da hızlandırılacağını bize hatırlatıyor. Kuşkusuz Özal hükümeti bu konuda zorlanıyor.

Gerçekler, nesnel zorluklar işbitiren ANAP'ın işlerini zorakoşuyor. Ama ANAP hükümeti bu konuyu hızlandırmaya çalışacağına söz vermek ve bu sözüne IMF uzmanlarını inandırmak zorundadır. KIT' lerin özelleştirilmesi 1980 den bu yana, IMF'nin tüm Stand-by'larının temel maddelerinden birisidir.

Özal hükümeti ile IMF görüşmeleri nasıl sonuçlanır, Stand-by gizli mi yapılır yoksa açık mı imzalanır, **"niyet mektubu"**nu Kaya Erdem mi imzalar yoksa Özal mı damgalar söylemek mümkün değil. Ama, bu görüşmelerde Özal hükümetinin işçi ücretlerinin daha da düşürüleceği, KIT'lerden işçi tasfiyesinin hızlandırılacağı ve tarım ürünlerinin devletce desteklenmesine ve destek alımı yapılmasının sona erdirileceği konularında da IMF'ye söz vereceğini biliyoruz. Işçilere, memurlara, köylülere karşı bu açık tutumu, hatırlı ihracatçılara, tekel patronlarına karşı açık destek tamamlayacaktır. Ihracatın yapay yöntemlerle artırılabildiği zamanlarda bile esirgenmeyen destekler, şimdi zor duruma düşen. Ortadoğudan paralarını tahsil etmekte güçlük çeken, Avrupa pazarlarına bir türlü giremeyen, Uzakdoğuya ancak turistik gezi yapan hatırlı ihracatçılarımızdan mı esirgenecek? Bu kesimler de IMF ile Özal hükümetinin görüşmelerinin sonuçlarını heyecanla bekliyorlar. Üstelik adettir; IMF uzmanları ilk görüşmelerini hükümet yetkilileriyle değil tekel patronlarıyla yaparlar.

Seçimler bitti, sonuçlar alındı. Şimdi Özal hükümeti için iş, her alanda az yada çok değişmiş koşullarda IMF reçetelerini uygulamaya devam edebilmek, yarım kalan işleri bitirmektir. Özal hükümeti için iktidarda kalmanın yolu zaten ABD ve IMF desteğini alabilecek işler yapmaktan geçiyor. IMF ile Stand-by, ABD ile SIA, seçimlerden sonra Türkiye'nin karşı karşıya bulunduğu büyük tehlikelerin kağıt üzerindeki işaretleri bunlardır. Birisi emekçi halklarımızın sefaletinin daha da artması, ötekisi ülkemizin ABD ve NATO eliyle yeni maceralara sürüklenmesi demek.

Işte önümüzdeki günlerin taşıdığı kimi tehlikeler bunlardır.

ABD ile Savunma İşbirliği Anlaşması bir yıl daha uzatılıyor

SİA FESHEDİLMELİDİR !

SİA NEDİR?

Topraklarımızdaki 7'si büyük 60 Amerikan üs ve tesisinin statüsünü düzenleyen Savunma Işbirliği Anlaşması 29 Mart 1980'de imzalandı. 12 Eylül cuntası, işbaşına geldiğinin altıncı günü, yani 18 Eylül günü bu anlaşmayı onaylayarak yürürlüğe soktu.

SİA'ya ek olarak 1982 yılı kasım ayında ABD ile imzalanan "Mutabakat Belgesi" ile de Muş ve Batman'da çevik kuvvetler için inşa edilen üslerin ve genişletilen 9 askeri havaalanının statüsü belirlendi.

SİA'nın kamuoyuna açıklanmayan gizli ek protokolleri ise ABD'nin Türkiye ve T.Kürdistanı'ndaki üslerine sokacağı her türlü malzeme ve donatımın, ayrıca çıkaracağı malzeme ve malların gümrük denetimi dışında bırakılmasını karara bağlıyor. Incirlik üssünün faaliyetleri konusunda ABD'ye sınırsız yetkiler tanıyan gizli ek protokoller, Türkiye'nin egemenlik haklarını daha da daraltıyor.

Türk-Amerikan Savunma ve Ekonomik İşbirliği Anlaşması (SİA ya da SEİA)nın 5 yıllık süresi geçen yıl dolmuş, ancak taraflardan herhangi biri anlaşmayı fesih istemini belirtmemiş olduğu için, anlaşma otomatik olarak bir yıl daha uzamıştı. Bu yıl da, 3 ay öncesi, anlaşmanın feshi yolunda herhangi bir istem gelmemesi durumunda anlaşma bir yıl daha uzamış olacak.

Bir yıldır gazete sayfalarında, büyüyen ya da küçülen satırlarla yer alan ama gündemden inmeyen SIA, yani açık adıyla Savunma ve Ekonomik Işbirliği Anlaşması görüşmelerinde ABD ile Türkiye, oldukça ilginç bir noktaya gelmiş bulunuyor. ABD, bir yıldır süresi dolmasına karşın yürürlükte bulunan ve böyle giderse hep yürürlükte kalacağa benziyen SİA konusunda oldukça rahat bir tutum sergilerken, Evren-Özal yönetimi tam bir panik ve şaşkınlık içinde görünüyor. Anlaşma süresi dolmadan yurtsever güçlerin **"SİA Feshedilmelidir"** çağrısına karşın, görüşmelere **"anlaşmanın sürmesinden yanayız, ama..."** diye başlayan Evren-Özal yönetimi, geçen bir yıl içinde utangaç isteklerinin önemli bölümünden vazgeçmek zorunda kalmış bulunuyor.

"SİA'nın yenilenebilmesi için ABD, Türkiye'ye yapacağı askeri ve ekonomik yardımı garanti etsin. İki ülke bu yardımı 'treaty-antlaşma' ile kesinleştirsin" diyen ve bunu ABD'ye bildiren Evren-Özal yönetimi, ABD'den gereken cevabı almakta gecikmedi. ABD yönetimi, **"böyle bir formül kongreyi, dolayısıyla yönetimi bağlar, 'treaty' saçmasını bırakıp SİA'yı imzalayın"** dedi. Bu görüş, 1986 yılı başında Brüksel'de Halefoğlu'na ABD Dışişleri Bakanı Shultz tarafından net bir şekilde iletildi. 22-25 Mart günleri arasında Ankara'ya gelen Shultz, bu görüşü bir kez daha yineledi. Ardından Amerikan Savunma Bakan Yardımcısı Perle de, **"SİA'yı imzalamak durumundasınız Kongreyi bağlayacak bir 'antlaşma' imkansızdır"** dedi.

Evren-Özal yönetimi **"antlaşma"** isteğini bir tarafa bırakarak bu kez de, **"ABD ile ticaret hacmini artırmak istiyoruz. ABD kotaları kaldırarak, pazarlarında daha fazla Türk ürününe yer versin"** demeye başladı. Bu istek de ABD Ticaret Bakanlığı tarafından geri çevrildi. ABD, anlaşmayı uzatmaya taraftar olduğunu peşinen açıklamış olan Türkiye'yi daha ucuza **"kapatmak"** istiyordu. Şimdi bir süredir Türk hükümetinin sık sık **"ek mektuptan"** sözettiğini görmekteyiz. ABD Kongresini bağlayacak **"antlaşma"** veya **"ticari kotaların kaldırılması"** yerine, Reagan yönetiminin vereceği **"ek mektup ya da ek anlaşma"** ile, Türkiye'nin en az iki yıllık askeri harcamalarının karşılanması ve bazı ticari kolaylıkların sağlanması isteniyor. Şimdi sözümona çözüm, bu **"ek mektup"** gibi gösterilmeye çalışılıyor.

Bu yılın 18 Eylülüne gelindiğinde Savunma ve Ekonomik Işbirliği Anlaşması ile ilgili gelişmeler bu çerçevede iken, Dışişleri Bakanlığı yetkilileri son anda anlaşmanın **'tadili'** istemini ilettiler. Amerikan tarafı ise anlaşmanın 7. maddesinin 1.fıkrası gereğince, 3 ay önce fesih ihbarında bulunulmadığı sürece anlaşmanın yürürlük süresinin zaten otomatik olarak bir yıl uzadığını belirtti. Özal'ın, ABD'den bir kaç dolar daha fazla koparabilmek için sözde müzakerelere girişme niyetine karşın bu durumda SIA bir yıl daha uzatılmış bulunuyor.

Sol güçler, ilerici ve demokratlar, ABD ile ikili kölelik anlaşmalarının yenilenmesine, yenilerinin yapılmasına, ülkemizin, ABD'nin dünya çapında savaş hazırlığı planlarına hizmet etmesine, komşularımıza karşı topraklarımızın kullanılmasına karşı çıkıyorlar. Daha geçen yıl **"SİA feshedilmeden, ABD ile kölelik ilişkilerine son verilmeden ülkemizin güvenliği sağlanamaz. Zaman yitirilmeden SİA feshedilmelidir"** diyen sol güçler bugün haklı çıkmışlardır. Görünen odur ki, zaman geçtikçe, SİA feshedilmedikçe ülkemizin güvenliği ile ilgili tehlikeler artmakta, eski anlaşma, daha da beter maddelerle donatılarak yürürlüğe sokulmak istenmektedir. ABD yönetimi gerçekten çok rahattır. Birer sömürge valisi edası ile davranan ABD diplomatlarının sonuncusu, Istanbul Başkonsolosu Rau ne kadar açık konuşuyor: **"Türkiye mali konularda garanti istiyor, hiç bir hükümet bir yılı aşan süreler için mali konularda garanti vermez...'antlaşma-treaty' yararlı olmaz. Bunu unutun...Bu yıl eğer yardımda geçen yılın miktarına ulaşılırsa, en iyi sonuç olur."** (Milliyet 5 Eylül 1986)

SIA ülkemizin geleceği konusunda kaygıları artırmaktan, ve güvenliğini tehlikeye düşürmekten başka bir anlam taşımıyor. SIA yürürlükte kaldıkça Türkiye'nin ABD planları doğrultusunda maceraya sürüklenmesi son ayların gelişmelerinden de görüldü. Evren yönetimi ile ABD, SIA konusunda sözde bir anlaşmazlık içindedirler. Ama gerçekte ABD şimdi daha da çıkarına yontulmuş bir SİA'yı yürürlüğe koymuştur bile, Evren-Özal rejimi sınır ötesi operasyonlarla ABD'nin bölgemizle ilgili planlarına yatkın olduğunu, SIA'yı daha da ABD-NATO çıkarlarına uygun tarzda yenilemekten yana olduğunu kanıtlamak ister gibidir.

Açıkça görülüyor...ABD ile yapılan hertürlü ikili kölelik anlaşmaları feshedilmeden ülkemizin güvenliğinden sözetmek mümkün değildir.

Süleyman SELİM (TKEP)

ARA SEÇİMİN ARDINDAN...

Cumhuriyet tarihinin en önemli ara seçimi sonuçlandı. Meclisteki 11 sandalyenin doldurulması için yapılan seçimin bir iktidar değişikliğine yol açması beklenmiyordu. Buna karşın seçim sınırı bir referandum, kitlelerin genel eğilimini saptayan bir araç işlevi görecekti ve nitekim gördü de.

28 Eylül ara seçimlerinin gösterdikleri:

Ülkemiz tarihindeki en baskıcı ara seçim gerçekleşmiştir. Seçim kampanyası boyunca ANAP iktidarı tehdit, baskı, şantaj, vb. her yöntemi kullanarak kitleleri baskı altına almaya çalışmıştır. ANAP'a oy verilmeyen yerlere en basit belediye hizmetlerinin bile götürülmeyeceği ilan edilmiştir. Partizanlık ve 12 Eylül öncesi karışıklıklara dönülmesi santajı ANAP'ın seçim politikasının köşe taşları olmuştur.

Tüm baskılara karşın ANAP'ın oylarında ciddi bir azalma olmuştur. Ara seçimin belirleyici yanı kazanılan milletvekilliği sayısı değil oy oranıdır. ANAP'ın oyları yüzde 35'in altına inmiştir. Faşizmin sivil maskeleyicisi ANAP'ın, dolayısıyla faşizmin kitle desteği gerilemiştir. Bu durum sadece seçim yapılan iller için değil tüm ülkede geçerlidir. Faşizm insanlık dışı baskıları ve yaygın sefaleti doğuran ekonomik-politikasıyla her geçen gün biraz daha tecrit olmaktadır.

Ne var ki faşizmin gerilemesi aynı oranda emekçi halkın demokratik alternatifinin yükselmesi anlamına gelmemektedir. En azından faşizm gerilediği oranda demokrasi alternatifi yükselememektedir. DYP'ye verilmiş olan oyları 'demokrasiye verilmiş oylar' olarak değerlendirmek olanaksızdır. DYP faşizmin 'yasal' çerçevesini oluşturan 1982 Anayasasına özde karşı değildir. Bu Anayasanın sadece başta Demirel olmak üzere eski siyasilere yasaklar getiren maddesine karşıdır. Işçilere, emekçilere ve öğrencilere hak arama mücadelesinde getirilen yasaklara karşı değildir. Bu anlamda ara seçimlerde faşizmin gerilemesinin yanısıra 1982 Anayasasına özde karşı olmayan partilerin de oyların yüzde 60'ını topladıkları dikkatlerden kaçmamalıdır. 1982 Anayasası yırtılıp atılmadıkça ülkemizde demokrasiden söz edilemez.

28 Eylül ara seçiminin önemli sonuçlarından bir tanesi de sosyal-demokrasinin gerilemesi olmuştur. SHP'nin beklentilerin gerisinde oy alması DSP'nin bölücülüğünden çok, bu partinin yürüttüğü muhalefetin halk kitlesinde yeterli güveni yaratamamış olmasından kaynaklanmaktadır. SHP'nin ülkemizde azalmadan süren insanlık dışı baskılar ve yaygın sefalet koşulları karşısında yürüttüğü muhalefet yeterli olmaktan uzak kalmaktadır.

Ara seçimin olumlu sonuçlarından bir tanesi de; milliyetçiliği ve anti-komünizmi seçim kampanyasının merkezine yerleştiren, faşizm ve ANAP'tan çok SHP ile uğraşmayı seçen DSP'nin yüzde 10'u bile aşamaması olmuştur.

28 Eylül ara seçimlerinde emekçi halkın gerçek çıkarlarını temsil eden sol bir partinin eksikliği kendini açık olarak duyurmuştur. Tüm baskılara karşın ağır ağır da olsa faşizme karşı yükselen halk mühalefetinin, demokrasi mücadelesinde parlamenter alanda da temsil edilmesi, bunun için gerekli olan emekçi halkın demokratik partisinin kurulması kaçınılmaz bir zorunluluk olmuştur. Işçi sınıfının ve emekçilerin parlamenter mücadelede de kendi seslerini duyurabilmeleri, diğer muhalefet güçlerini de etkileyecek ve özellikle sosyal-demokratları daha etkin bir muhalefet yapmaya zorlayacaktır.

Özal Hükümeti iyice yıpranmıştır. Faşizmin baskı ve demagojilerinin etkisi azalmaktadır. Işçi sınıfı ve emekçiler kıpırdanma içindedir. 12 Eylül'den beri terörize edilmiş ezilenler, ağır ağır da olsa seslerini duyurmaktadır. Şimdi faşizme karşı mücadelenin koşulları daha elverişlidir. Kitlelerin yükselen potansiyelinin herhangi bir yöne değil, emekçilerin gerçek çıkarlarını temsil edenlerin yönünde akabilmesi için olanaklar artmıştır. Şimdi yapılacak olan; bu olanağı daha iyi, daha etkin ve birlikte kullanabilmektir.

Herkes fişlenmelidir !

İçişleri Bakanlığınca uygulanan fişleme yöntemi yoğun tepkisiyle karşılaştı. 1982'de çıkartılan bir genelgeye göre sürdürülen ve **"sürekli göz. altı"** diye nitelenen bu uygulamayı şimdi Özal hükümeti yeni bir yönetmeliğe dayandırarak **"yasal kılıfa"** büründürmek peşinde.

İçişleri Bakanlığı Bilgi İşlem Merkezi'nde yürütülen fişleme için dört ayrı renkte fiş kullanılıyor. Siyasi nitelikli **"suç"**lar için turuncu, askeri firar, yoklama kaçağı ve bakayada mavi, kaçakçılık ve uyuşturucu madde suçlarında sarı, diğerlerinde ise beyaz renkte fişler kullanılıyor. Düzenlenen fişlerin biri ilgili karakolda, diğerleri ise ilçe ve il kolluk kuvvetleri ile Bilgi Toplama ve Işlem Başkanlığında bulunduruluyor. Fişleme olayını meclise yansıtan Seyfi Oktay'ın açıklamalarına göre, **"Her türlü siyasi nitelikli suçlar, Atatürk, devlet büyükleri ve güvenlik kuvvetlerine karşı işlenen suçlar, kasten yangın çıkarma ve sabotaj suçları, gasp, soygun, sahtekarlık, kaçakçılık, hırsızlık ve dolandırıcılık suçları, mesken dokunulmazlığını ihlal suçlarından sanık olanlar hakkında düzenlenen fişler"** aynı zamanda askerlik, vergi, sigorta, PTT, banka, tapu, işçi bulma kurumu ve nüfus idaresi gibi kuruluşlara da not olarak bildiriliyor.

Siyasi nitelikli **"suç"**larda, aranan sanık, yakalansa, ceza infaz edildikten sonra ya da delil yetersizliğinden serbest bırakılsa ve hatta mahkeme önünde tümüyle aklanıp beraat etse dahi, düzenlenen fişler şahsın ölümüne dek saklanıyor. Bunun için polisin, mahkeme kararına rağmen **"kanaat getirmesi"** yeterli oluyor. Böylelikle herhangi bir kişi hakkında 141-142'den bir dava açılması, o kişinin hayatı boyunca **"fişli"** kalmasına yol açıyor.

Özal hükümetince hazırlanan yeni yönetmelikte, cunta anayasasının 19. maddesinde geçen **"serseri"** tabiri de, **"açıklığa kavuşturuluyor"** ve tüm işsiz yurttaşlar bu kategoriye sokuluyor. Aynı yönetmelik tasarısında **"şüpheli"** ise şöyle tanımlanıyor:

"Genel kolluk kuvvetlerince (jandarma ve polis) suç işlemesinden kaygı duyulan veya işlenen bir suçtan dolayı kendisinden kuşku duyulduğu halde hakkında yeterli kanıt bulunamayan kişiye 'şüpheli' **denir."**

Hukukla, demokrasiyle uzak yakın ilgisi olmayan bu uygulama ve girişimler, diktatörlüğün kurumlaşma çabalarının son meyveleridir. Anayasa, olağanüstü hal, sıkıyönetim ve polis yasaları ile şimdi hazırlanan yönetmelik, diktatörlüğün 50 milyon insanı sürekli göz altında tutma niyet ve çabalarının birer ürünüdür. Bu uygulama ile, kısa süre içinde istisnasız herkesin fişlenmesi işten bile değildir. Yunanistan'da albaylar cuntası döneminde, fişlenenlerin sayısı Yunanistan nüfusunu aşmıştı. Ülkemizde yapılmak istenen de budur. Ama eğer bir ülkede herkes fişlenmişse, herkes **"şüpheliyse"** ne, fişlemenin bir anlamı kalır, ne de diktatörlük ayakta durabilir. Demokratik hak ve özgürlükler uğrunda emekçi yığınlar bütünüyle **"fişlendiği"** zaman, diktatörlüğe de yapacak iş kalmayacaktır!

A. REŞİT (TKSP)

IRAK KÜRDİSTANI'NA YAPILAN SALDIRI KİME YARIYOR ?

Evren-Özal çetesinin, 12 Ağustos'ta Uludere yöresinde meydana gelen bir olayı bahane ederek sınırlar ötesine, Irak Kürdistanı'na karşı giriştiği saldırı iç ve dış politikada çok yönlü hedefleri amaçlıyor.

Besbelli, amaçlardan biri, Türkiye Kürdistanı'nda terörü arttırarak sözkonusu olayları sona erdirecek çalışmaları hızlandırmak, diğer yandan sınırın öbür yanında, Irak Kürdistanı'nda son dönemde yeni gelişmeler gösteren Kürt ulusal hareketini vurmak.

İran-Irak savaşının gelişim seyri de, 1984 operasyonunda olduğu gibi, bunda da rol oynamıştır. Altı yıldır süren savaş son yıl içinde giderek daha açık biçimde Irak'ın aleyhine dönmüştür. İran cephede yeni üstünlükler sağlamış, Kürdistan'daki yurtsever güçlerin eylem ve denetim alanı genişlemiş, Irak ordusunda moral daha da düşmüştür. Saddam rejiminin çökmesi ise, ABD emperyalizmi, bölgedeki gerici Arap rejimleri kadar Türkiye'deki ABD uydusu, faşist rejimi de tedirgin ediyor. Bağdat'taki diktatörlük rejiminin çökmesi, hem Iran'ın etkinliğinin artmasına, Irak'ta Islami hareketin güçlenmesine yol açacak, hem de Irak Kürdistanı yurtsever güçlerini amaçlarına daha da yaklaştıracaktır. ABD emperyalistleri gibi Türkiye'deki gerici rejim de bu sonuçların her ikisinden de ürküyor. Evren ve öteki Cuntacı generallerle birlikte, Türkiye'nin ve Batılı ülkelerin burjuva basınının son zamanlarda **"irtica"** tehlikesinden, **"islami hareketin Türkiye'de gelişme göstermesinde"** yaygın şekilde yakınmaları bunu açıkça gösteriyor. Orgeneral Ersin, kısa süre önce, **"Şeriatçılık da komünizm kadar tehlikelidir,"** dedi.

İşte Türkiye'nin, Ağustos ayına, Bağdat diktatörlüğü ile uyum içinde Irak Kürdistanı'na karşı giriştiği saldırı, yalnızca bu parçadaki Kürt ulusal güçlerine karşı değil, aynı zamanda Iran'a karşı ve Irak'tan yana bir müdahaledir. Kanlı Saddam rejiminin soluk almasını amaçlamaktadır. İran-Irak savaşında tarafsız görünmeye çalışan Türkiye, aslında hiç de tarafsız değildir.

Diğer yandan bu olaylar, iç politikada, canlanan demokratik hareketi sindirmek, kitleleri **"terör"** ve **"ülkenin parçalanma tehlikesi"** yaygaralarıyla bir kez daha ürkütmek, Evren-Özal çetesine kan vermek için kullanılmaktadır.

Militarizmin bu olayları kullanarak etkinliğini korumaya, arttırmaya çalıştığı açık. Kitle hareketinin yeniden canlanmaya başladığı, Ara Seçim öncesinde Evren-Özal ekibinin sıkıştığı bir ortamda yaratılan bu toz duman havasıyla 12 Eylül rejimine, işkencelere, Generallerin Anayasasına, açlığa, işsizliğe, soygun düzenine karşı doğan tepkileri kırmaya çalışıyorlar. Olayları abartarak Kürdistan'da süregelen sıkıyönetimin, birçok ildeki olağanüstü halin gerekçesi yapıyorlar. Şovenizmi kışkırtıyorlar.

Özal'ın bu durumu Ara Seçimler'de yaygın biçimde kullandığı ortada. Anayasa açıkça çiğnenerek, kukla meclise haber bile vermeden, sınırlar ötesine yapılan korsanca saldırıya gelen kimi tepkiler vatan hainliği ile suçlanıp susturuluyor. Bay Özal, bu saldırıyı, palyaço görünüşüne hiç de yakışmayan bir biçimde kahramanlık taslamak için fırsat sayıyor.

Irak Kürdistanı'na yapılan saldırı, Bağdat diktatörüne, Suudi Arabistan gericilerine, ABD'ne ve Türkiye'deki faşist güçlere hizmet etmiştir.

Türkiye'deki demokrasi güçleri, anti-faşistler, barışseverler eğer olayları tüm bu yönleriyle değerlendirmeyip Evren-Özal takımının şoven kışkırtmalarına gelir ve onların korosuna katılırlarsa baltayı kendi ayaklarına vurmuş olurlar. Ne yazık ki bugün birçok kişinin ve çevrenin durumu budur.

Son olaylarla birkez daha görüldü ki, Kürt halkının inkarına dayanan, Kürdistan'ı sömürmek, Kürt halkını ortadan kaldırmak biçiminde somutlanan burjuva politikası ve şovenizm Türk halkının demokrasi güçleri için de ciddi tehlikedir. Bu politika kitlelerin gözüne perde çekmekte ve onları en gerici, saldırgan güçlerin kuyruğuna takabilmektedir. Türk emekçileri, demokratları, aydınları burjuva zorbalığının kendi çevrelerine ördüğü bu çemberi kırmak zorundadırlar. Çünkü başka bir ulusu tutsak eden bir ulusun kendisi de özgür olamaz.

Diktatörlük insan haklarını hiçe sayıyor

Kocası aranan kadına cinsel temas kontrolü

Geçtiğimiz eylül ayının ilk haftasında, Evren-Özal diktatörlüğünün halk düşmanı, insanlık düşmanı, suçlarına bir yenisi daha eklendi. Tunceli'de siyasi bir suçtan dolayı kocası aranan bir kadına cinsel temas kontrolü yaptırıldı.

Gizli örgüt üyesi olduğu iddiasıyla aranan Mehmet Yüce'nin eşi Necla Yüce, sıkıyönetim yetkililerince apar topar evden alınıp önce karakola götürüldü. Burada kendisine insanlık dışı hakaretlerde bulunuldu. Kendisine yöneltilen iddiaları kabullenmemesi, kocasını ihbar edip yakalatmaması, askerlerle işbirliği yapmaması halinde, kendisine tecavüz edileceği, namusunun kirletileceği tehdidinde bulunuldu. Daha sonra Necla Yüce'ye kocasıyla cinsel temasta bulunup bulunmadığını tespit etmek üzere cinsel temas kontrolü yaptırıldı. Karakol komutanının baskısı üzerine, sağlık ocağı doktoru, Necla Yüce'nin çok yakın bir geçmişte cinsel temasta bulunduğuna dair rapor verdi. Ancak eldeki olanaklarla bunun kesin olarak saptanamayacağı da belirtiliyordu. Necla Yüce, raporun gerçeği yansıtmadığını, arandığından beri kocasıyla herhangi bir ilişkisinin olmadığını tekrarlayınca bu kez de Tunceli Devlet Hastanesine sevk edildi. Hastaneden verilen rapora göre; Necla Yüce'nin uzun bir sürede cinsel temasta bulunmadığı tespit ediliyor.

Kamuoyunda tepkiyle karşılanan bu olay hakkında Tunceli valisi Kenan Güven şu açıklamayı yaptı: **"Bu muayene yapılmasa, o kişinin evde yatıp yatmadığını nasıl öğreneceğiz? Bunda ne gibi terslik var?"**

Bu olay hakkında bir açıklama yapan SHP Genel Sekreteri Barış Can **"Bu, idarecilerin yaptıkları faşizan uygulamaların bir örneğidir. Artık, kocası aranan bir kadına cinsel temas kontrolünün yaptırılması, demokratik hak ve özgürlüklerin nerelere indirildiğini göstermektedir."**

SHP Tunceli milletvekili Musa Ateş, Tunceli'nin Pülümür ilçesinde yaratılan bu insanlık dışı olayı bir soru önergesiyle meclise getirdi. Musa Ateş soru önergesinde, **"Devletin kolluk kuvvetlerinin bir suçluyu yakalamak için başka bir çareleri yok mudur ki, bu gibi çirkin haysiyet kırıcı bir yönteme başvurulmuştur?"** dedi.

Bu olay Evren-Özal diktatörlüğünün insan haklarını hiçe sayan uygulamalarının bir parçasıdır. İnsan haklarının ayaklar altına alınması insanlarımızın en aşağılık uygulamalara maruz kalması, halklarımızın yaşamının bir parçası haline getirildi.

Gün yok ki, Kürdistan köylerinde **"bölücü terörist"** arama bahanesiyle operasyonlar düzenlenmesin. Kimi zaman köylüler, köy meydanlarında toplatılıyor, olmadık hakaretlerde bulunuluyor, en azından sıra dayağından geçiriliyor. Kimi zaman **"bölücü"** diye nitelendirilen devrimci yurtseverlerle ilişkide bulunduğu gerekçesiyle karakollara götürülüp işkenceye tabi tutuluyor.

Evren-Ozal diktatörlüğü açık teröre dayalı, halklarımızı yıldırma ve korkutma politikasıyla yönetmeye çalışıyor. Bu rejim, insan haklarını çiğnemeden, insanların en temel demokratik hak ve özgürlüklerini hiçe saymadan varlığını sürdüremez.

Faşist rejimin kılıcı başımızda sallandıkça bu ve buna benzer olayları yaşayacağız demektir. Bu insanlık dışı uygulamaları lanetliyorsak, Evren-Özal diktatörlüğünü bir an önce işbaşından uzaklaştırmamız lazım.

Kuşadası'nda eski bir haritayla yakalanan turist rehberi hakkında dava açıldı

Turistik bölgede "bölücülük"

Son Türk devletinin "düşmanları", onu ortadan kaldırmak isteyenler bir değil, beş değil, yüz değil. Evren-Özal çetesi birini hakladım derken, başka biri çıkıyor ortaya. "Bölücüler"in, komünistlerin bir türlü sonu gelmiyor. Son yıllarda rejim aleyhine yazılanlar zaten cuntacı generalleri, has adamları Özal'ı oldukça rahatsız etti. Yok Şahinkaya, yok Nejat Tümer... Jaguar. Tüm uğraşlarını bu işe vermiş "vatan hainleri"... Bu kez de Muzaffer Ersin Konuk adında bir turist rehberi, yüzyılın başında Almanya'da basılmış Türkiye haritasıyla "komünizm ve bölücülük" propagandası yapmaya kalkışmış...

Kuşadasında turist rehberi olarak çalışan Muzaffer Ersin Konuk adında bir gencin işyerinde 1911 yılında Osmanlı döneminden kalma bir harita buluyor "cingöz" güvenlik güçleri... Hani dememişler miydi devletin gözü-kulağı her yerdedir! "Nefeslerini dinliyoruz" diye. Böyle olunca Osmanlı döneminden kalma bir haritayla yapılan "bölücülük" de şıp deyince ortaya çıkartılıyordu. Ve bu, DGM savcısına Konuk'u "suçlamak" için gerekçe olmaya yetip artıyordu. Haritada savcının deyişiyle "Türkiye'nin Doğu Anadolu Bölgesi Ermenistan, Kuzeydoğu Anadolu Bölgesi Lazistan ve Güneydoğu Anadolu Bölgesi ise Kürdistan olarak gösteriliyordu." Bundan dolayı M. Ersin Konuk'a 15 yıla varan ceza verilmesini istiyordu bay savcı. Az da değil hani. Eh kolay değil, bir seferde üçe bölüyorsun "son Türk devleti"ni!.. Pek "kıymetli" DGM savcı ve hakimleri buna sessiz mi kalsınlar.

Ilk okunduğunda komik gibi geliyor insana. On yıllardan beri böylesine saçma sapan olaylara çokça rastlanan Türkiye ve T. Kürdistanı'nda, özellikle son 6 yılda yurt dışında basılan dergilerde (ki bunların bazıları Türkiyeli ve Kürdistanlı örgütlerin yayın organları dışında, turistik kuruluşların, müzelerin bastıkları broşürler ve dergilerdir) Kürdistan'dan, Ermenistan'dan veya Nazım Hikmet'ten bahsedildiği için "Resmi Gazete"lerde "ülkeye sokulması sakıncalı ve yasaktır" diye kararlar çıkartıldı. Türkiye ve Kürdistan'a turistik geziler için gidenlerden bazıları Ermeni ve Kürt tarihi hakkında bilgiler verdikleri için tutuklandılar.

Oldum olası Kürt ve Kürdistan sözcüklerinden öcü görmüş gibi korkan Türkiye burjuvazisinin korkusu boşuna değildir. Bu korku, Kürt halkının ulusal-demokratik mücadelesi geliştikçe daha da artıyor. Kürt halkını, ülkesi Kürdistan'ı inkar etmek artık eskisi gibi kolay değil. Güneş balçıkla sıvanmaz!..

SOL BİRLİK yazışma adresi:
Postlagerkarte Nr. 056934 B.
4100 Duisburg -BRD

12 EYLÜL'ÜN 6. YILINDA MİTİNG, YÜRÜYÜŞ, TOPLANTI VE FORUMLARLA

Faşist diktatörlük protesto edildi

12 Eylül 1980'de Türkiye ve Türkiye Kürdistanı üzerine bir kara bulut gibi çöken baskı ve terör rejimi 6. yılını doldurdu.

Batı Avrupa'daki Türkiye ve Türkiye Kürdistanı'ndan demokratik örgütler, 12 Eylül'ün 6. yılında faşist diktatörlüğü çeşitli eylemlerle teşhir ve protesto ettiler, tüm demokratik örgüt ve kişileri halklarımızın özgürlük ve demokrasi mücadelesiyle dayanışmaya çağırdılar.

F.ALMANYA

Avrupa'da Dev-Genç, Birlik Yolu, DİBAF, DK, FİDEF, Gerçek ADK, Göçmen, İşçi Gerçeği, KKDK, KOMKAR, KURDKOM örgütleri,

– Faşist Evren-Özal rejiminin demokrasi sahtekarlığını teşhir ve protesto edelim!

– Halklarımızın faşizme karşı yürüttükleri devrimci demokratik mücadeleleri destekleyelim!

– Faşist diktatörlüğün bir devlet politikası olan, Türkiye ve Türkiye Kürdistanı'ndaki idam, işkence ve katliamlara son!

– Kürt ulusu ve azınlıklar üzerindeki her türden baskıya son!

– Politik tutuklulara özgürlük-Genel af!

– Emperyalist güçlerin faşist diktatörlüğe yaptıkları ekonomik ve askeri yardımlara son!

talepleri etrafında birleşerek, 7-12 Eylül tarihleri arasında yerel eylemler yapılmasını, 13 Eylülde ise Duisburg'ta bir yürüyüş ve miting yapılmasını kararlaştırdılar. Devrimci İşçi, Kürdistanlı Devrimciler ve TSK-DK da bu eylemleri destekleyeceklerini açıkladılar.

Basına, demokratik örgüt, kuruluş ve kişilere yapılan ortak çağrıyla eylemler duyuruldu ve destek vermeleri istendi.

7-12 Eylül tarihleri arasında F.Almanya'nın birçok kentinde ortak bildiriler yoğun bir şekilde dağıtıldı, afişleme yapıldı. Açılan enformasyon masaları ve çeşitli eylemlerle kamuoyu bilgilendirildi.

13 Eylülde yapılan yürüyüşe DİDF, Kurtuluş, Rızgari ve İleri örgütleri de katıldılar. Yürüyüş boyunca hep birlikte haykırılan ortak istemlerle, taşınan pankartlarla faşist rejimin insanlık dışı uygulamaları teşhir ve protesto edildi.

Yürüyüş sonrası düzenlenen mitingde, yapılan Türkçe ve Kürtçe ortak konuşmalarda, bu insanlık düşmanı rejimin Türkiye ve Türkiye Kürdistanı'ndaki uygulamalarından örnekler verildi, halklarımızın giderek kitleselleşen mücadelesine destek vermenin önemi vurgulandı. Daha sonra CUD (Irak), ANC (G.Afrika), Nikaragua Enformasyon Bürosu adına gelen temsilciler ve GEW (Eğitim ve Bilim Sendikası) Köln Şubesi Başkanı Reinhard Hocker, birer konuşma yaparak, faşist rejimin insan haklarını ayaklar altına alan uygulamalarını kınadılar, bundan böyle de dayanışma içinde olacaklarını belirttiler.

Mitingde ayrıca DKP, SDAJ ve Yeşiller milletvekili Uli Fischer'in gönderdiği dayanışma mesajları okundu.

Batı Berlin'de Demokratik Birlik Komitesi, İşçi Gerçeği ve Halkevi 12 Eylül günü faşist diktatörlüğü protesto mitingi düzenlediler.

Bremen'de 11 Eylülde Şili ve Türkiye'deki faşist rejimler yapılan bir yürüyüş ve mitingle protesto edildi.

YUNANİSTAN

SOL BİRLİK, TKP (B), YS, THKO, DK, Devrimci Yol ve Dev-Sol 16 Eylül'de Atina'daki Türk Konsolosluğu önünde son bulan bir protesto yürüyüşü düzenlediler.

Batılı ülkelerin, faşist diktatörlüğü aklama girişimlerine gelebilecek tepkileri azaltmak için, "demokrasiye geçiliyor" propagandasını yoğunlaştırarak Avrupa kamuoyunu aldatmayı amaçladıkları bir dönemde yapılan bu eylemler rejimin gerçek yüzünü bir kez daha açıkça ortaya serdi.

İSVEÇ

12 Eylül'de Stokholm'de Sol Birlik'i destekleyen demokratik örgütler (KOMKAR-Swed, İSTİB, YKDK, DİBAF, Birlik Yolu, Gerçek ADK), İsveç Kürt Dernekleri Federasyonu, Dayanışma Derneği, KKDK, Riya Şoreş DK, YS, İşçi Gerçeği, Tekoşin taraftarları ve KAWA taraftarları bir protesto mitingi ve Türk konsolosluğu önünde son bulan bir yürüyüş düzenlediler. Mitingde birer konuşma yapan Sosyal Demokrat Parti milletvekili Hans Göran Frank ve Sol Komünist Partisi milletvekili Oswald Söderqwil faşist rejimin uygulamalarını kınadılar, halklarımızın mücadelesiyle dayanışma içinde olduklarını vurguladılar.

HOLLANDA

Sol Birlik'i destekleyen demokratik örgütler, Avrupa'da Dev-Genç, Devrimci İşçi, Ala Rızgari, KOÇMAK ve İşçi Gerçeği 13 Eylül'de Amsterdam'da bir protesto yürüyüşü yaptılar. Aynı günün akşamı bir gece de düzenlendi.

İSVİÇRE

Birlik Yolu, DIBAF, Gerçek ADK, KOMKAR-İsviçre, TİB, Devrimci İşçi Kurtuluş, Partizan, HK, TSK-DK ve KAWA taraftarları 13 Eylül'de Zürih'te bir protesto yürüyüşü ve mitingi düzenlediler.

DANİMARKA

13 Eylül'de Kopenhag'da SOL BİRLİK-Danimarka (PP-KK, TİP, TKP, TKSP, TSİP) ve Riya Şoreş-Danimarka bir protesto yürüyüşü ve Türk Turizm Ateşeliği önünde bir protesto mitingi düzenlediler.

Bonn'da basın toplantısı

12 Eylül askeri darbesinin 6. yıldönümü nedeniyle bir basın toplantısı düzenlendi. Basın toplantısının çağrısını Batı Berlin eski Belediye Başkanı Heinrich Albertz, SPD milletvekilleri W.M.Catenhusen, Anke Brunn, H.Däubler-Gmelin, yazar Bernt Engelmann, sinema ve tiyatro oyuncusu Gisela Elsner, Hessen eyaleti Çevre Koruma Başkanı Joschka Fischer eski Anayasa Mahkemesi Başkanı Prof. Dr. Martin Hirsch, Dr. Detlef Hensche, Saarland eyaleti Çevre Koruma Başkanı Jo Leinen, sendikacı (IG Metall) Hans Janssen, Prof. Dr. Klaus Liebe Harkort, Jurgen Roth, Franz Steinkühler, Prof. Dr. Server Tanilli, eski SPD milletvekili Klaus Thüssing, rejisör ve senarist Margrete v. Trotta, DGB eski Genel Başkanı Heinz Oscar Vetter ve Günter Wallraff yaptılar. Ayrıca BAP, Black Föss, Kiliseler Taban Hareketi, Gustav Heinemann girişimi, temel haklar ve demokrasi komitesi ve doğasever gençler desteklediler.

Basın toplantısını yöneten Avukat Heinzwerner Odenthal açış konuşmasını yaptıktan sonra sözü, Hitler faşizminin teröründen dolayı ülkesini terketmek zorunda kalıp Türkiye'ye sığınan Ankara Üniversitesi'nde öğretim üyeliği de yapan eski Anayasa Mahkemesi Başkanı Prof. Martin Hirsch'e verdi. Hirsch konuşmasında dünyada işkence ve insan haklarının çiğnenmesinin yaygınlığının Türkiye'deki uygulamaları haklı göstermeye gerekçe olamayacağını, günümüzdeki bazı değişikliklere karşın Türkiye'nin bugünkü yapısıyla bir hukuk devleti olmadığını, NATO üyesi olması nedeniyle buna göz yumulduğunu beliterek, hangi ülkede olursa olsun insan haklarının ayaklar altına alınmasını kanıksamamanın gerektiğini vurgulayarak bunun bir insanlık suçu olduğunu söyledi.

Server Tanilli ise konuşmasında, rejimin bilim ve aydın düşmanı olduğunu çeşitli örneklerle açıkladı.

Türkiye'den SPD ve Aydınlar Girişimi'nin daveti üzerine gelen Çağdaş Gazeteciler Derneği Genel Başkanı Ahmet Abakay ve İnsan Hakları Derneği Genel Başkanı Nevzat Helvacı da kendi adlarına yaptıkları konuşmalarda, basında de yeralan çeşitli anti-demokratik uygulama ve baskılardan örnekler vererek yorumu orada bulunanlara bıraktıklarını belirttiler.

Insan Hakları Derneği Genel Başkanı Nevzat Helvacı, insan haklarının evrensel öneminin günümüzde daha da iyi anlaşılmasından sevinç duyduğunu belirtti.

Türkiye'de incelemeler yapmış ve davaları gözlemci olarak katılmış GEW'den Joachim Albrecht ve Reinhard Hocker gördüklerini anlatarak öğretmenler üzerindeki baskıları dile getirdiler. Baskıların rejim karşıtı gazetecilere, sanatçılara ve tüm aydınlara yönelik sürdürüldüğünü vurguladılar.

Bağımsız milletvekili Gerd Bastian ise rejimin bu yapısına rağmen Türkiye'ye askeri yardımların sürdürülmesinin bir skandal olduğunu belirtti.

Yeşillerden Petra Kelly, F.Almanya Devlet Başkanı Weizsäcker'in Türkiye ziyaretinde insan hakları ve Kürt halkı üzerindeki baskılara dile getirmediği için eleştirdi. Bu yapısıyla Avrupa Parlamentosunun Türkiye'yi onaylamasını bir skandal olarak değerlendirdi.

Frankfurt'ta Türkiye'de demokrasi ve insan hakları forumu

Türkiye Aydınlarıyla Dayanışma Girişimi 13 Eylülde Frankfurt'ta Türkiye'de demokrasi ve insan hakları konulu bir forum düzenledi.

İlk oturumda bir konuşma yapan Türkiye Aydınlarıyla Dayanışma Girişiminden Prof. Dr. Server Tanilli, cuntanın anayasasını 1982 tarihli bir kışla talimatnamesi olarak gördüğünü, parlamentonun geri plana itildiğini, cumhurbaşkanına ise olağanüstü yetkiler tanındığını kişilere özgür birer insan olarak bakılmadığını, kişilerin rejimin çizdiği sınırlar içinde düşünmeye zorlandığını, örgütlenme ve bilim özgürlüğünün ortadan kaldırıldığını, emeğe yani işçi sınıfına hiçbir hak tanınmadığını belirterek bu anayasanın ve bu rejimin sermayeye ait olduğunu vurguladı. Kürt halkının haklarının tanınmasının gerekliliğini beliterek, bunu savunmanın bölücülük olmadığını aksine çağdaş bir öneri olduğunu söyleyen Tanilli, demokratik hak ve özgürlüklerin ilerici, demokrat ve devrimci güçlerin ortak mücadelesi ile sağlanabileceğini belirtti. Konuşmasını **"Bu rejimi yıkmak gerek"** diyerek bitirdi.

Daha sonra söz alan İnsan Hakları Derneği'nin kurucularından Avukat Nevzat Helvacı ise konuşmasında 1961 ve 1982 anayasalarının farklarını dile getirerek, bir takım hakların ve özgürlüklerin kağıt üzerinde belirtilmesinin değil uygulanır olabilmesinin önemine değindi, bu anlamda önemli faktörlerin siyasal partiler, sendikalar, mesleki ve demokratik kuruluşlar olduğunu belirterek, anayasaların demokratik hak ve özgürlüklerinin özüne dokundukları ülkelerde demokrasiden söz edilemeyeceğini vurguladı.

SPD Yönetim Kurulu üyesi ve Federal Parlamento Grubu Dışişleri sorumlusu Karsten D.Vogt ise yaptığı konuşmada Türkiye'deki rejime. Türk halkına düşman değil dost oldukları için karşı çıktıklarını belirtti.

Çağdaş Gazeteciler Derneği Başkanı Ahmet Abakay yaptığı konuşmada, Türkiye'de olağanüstü bir dönemin yaşandığı 1982 Anayasasının getirdiği sınırlamalarla toplumun gelişmesini engellediğini, işkence iddialarının bir yandan **"dış mihrakların"** oyunu gibi gösterilirken yapılan bazı açıklamalarda ise doğrulandığını, 12 Eylül'den beri basın üzerinde baskıların yoğunlaştığını belirten Abakay bu uygulamalara ilişkin çeşitli örnekler verdi. Türk basının iyi bir örnek vermediğini de belirterek konuşmasını sürdüren Abakay toplumun depolitizasyonu ve yozlaştırılmasının özellikle de tekelci basın tarafından amaçlandığına, bu baskılara karşı çıkanlar hakkında soruşturma ve davaların açıldığına, 78 gazeteciye 12 Eylül öncesi yazıları nedeniyle toplam 3 asırlık ceza verildiğine değinerek 1982 Anayasasının düşünce özgürlüğünün önündeki en büyük engel olduğunu belirtti.

Demokrasi güçlerinin ülkedeki mücadelesine de değinen Abakay bir ülkede baskılar varsa, buna karşı onurlu bir direnişin olacağından da kuşku duyulmamasını ve zaferi demokrasi güçlerinin kazanacağına inancını belirterek konuşmasını bitirdi.

Bağlantısızların Zirve Toplantısının ardından

Bağlantısız Devletler Hareketi'nin eylül ayının ilk haftasında yapılan Harare zirve konferansının ardından, bu forumun bağlantısızların anti-emperyalist birliğinin ve barış, ilerleme davasına önemli katkılarının sergilendiği bir forum olduğunu kesinlikle söyleyebiliyoruz. Zimbabve'nin başkentinde hareket üyesi ülkeler ve kurtuluş hareketleri uluslararası genel güvenlik savaşımına, emperyalizme, sömürgeciliğe, ırkçılığa, ırk ayırımına ve siyonizme karşı, halkların yazgısını özgürce belirleme hakkı için savaşıma bağlılıklarını vurguladılar.

SBKP MK Genel Sekreteri M.Gorbaçov'a ve ABD Başkanı R.Reagan'a gönderdikleri "Harare Çağrısı"nda bağlantısızlar SSCB ile ABD'yi silahlanma yarışının durdurulması yolunda somut adımlar atmaya, uzayda silahlanma yarışını önlemek için diyaloğu sürdürmeye çağırdılar. Iki ülke arasında yapılacak yeni zirve görüşmesinde, atom denemeleri üzerinde kalıcı bir moratoryum anlaşmasına varmalarını istediler. Günümüzün temel sorusunun barış ya da savaş'tan çok, 'yaşam ya da ölüm' olduğunu belirttiler.

Forumun ana belgelerinden **"Politik Deklarasyon"** da bağlantısız ülkeler uluslararası yaşamdaki tehlikeli eğilimlerin giderilmesi, barış içinde yanyana yaşama ve işbirliği için koşulların yaratılması davasına daha aktif katılma kararlılığını dile getirdiler; silahsızlanma için, gerginlik ocaklarının söndürülmesi, tartışmalı sorunlara adil çözüm bulunması, baskı, ayırım ve sömürünün her biçimine son verilmesi için ortak eylemlerin, işbirliğinin önemini vurguladılar. Emperyalizme bağımlılığa karşı savaşan halklarla dayanışmalarını dile getirdiler; bu savaşımın Doğu ile Batı arasındaki çatışmanın yansıması, parçasıymış gibi ele alınmasına karşı çıktılar.

"Barış içinde yanyana yaşamaktan başka alternatif yoktur" denen belgede ABD' nin SALT-2 Anlaşmasına uymaktan vazgeçmesini kınayan bağlantısız ülkeler, SSCB'nin kapsamlı nükleer

destekledíler ve Sovyet moratoryumunun yıl sonuna kadar uzatılmasını içtenlikle selamlayarak ABD'yi Sovyet örneğini izlemeye çağırdılar

Bağlantısızların zirve konferansı emperyalizmin yargılandığı önemli bir uluslararası forum oldu. ABD, Ingiltere, FAC ve öteki Batılı devletler uluslararası durumu gerginleştirmek, gelişmekte olan ülkelerin ekonomik durumunu kötüleştirmekle suçlandılar. Reagan yönetiminin Güney Afrika Cumhuriyeti ile **"yapıcı işbirliği"** politikası, ırkçı rejimi komşularına karşı saldırılara kışkırtması kınandı. GAC' nin Angola'daki birliklerini geri çekmesi istendi, Bostvana, Zambiya ve Zimbabve'ye saldırıları, Mozambik'e karşı provakasyonları protesto edildi. Mamibya'daki işgale son verip bu ülkeye hemen bağımsızlığının tanınması istendi. Bağlantısızlar BMÖ Güvenlik Konseyi'ni GAC'ne karşı kapsamlı ve bağlayıcı yaptırımlar uygulamaya çağırdılar.

Bağlantısızların 8. zirve konferansı Yakındoğu'da kalıcı bir barışı sağlamanın temel koşulunun Israil'in Arap topraklarındaki tüm işgal kuvvetlerini geri çekmesi olduğunu, Filistin halkının bağımsız devlet kurma hakkının tanınması gerektiğini belirtti. Forumda bağlantısızların Hint Okyanusu'nun barış bölgesi, Akdeniz'in barış, güvenlik ve işbirliği bölgesine dönüştürülmesi için savaşım kararlılığı net bir biçimde dile getirildi ABD'nin Libya'nın Trablus ve Bingazi kentlerini bombalaması ve bu ülkeye karşı provakasyonları kınandı. Bağlantısız devletler bu eylemleri **"devlet terörizmi"** olarak nitelediler ve Reagan yönetiminden Libya'ya tazminat ödemesini istediler. Amerika' nın Libya saldırısının BMÖ 41. Genel Kurulu'nun gündemine alınması önerisini desteklediler. Amerikan Kongresi'nin Nikaragua'ya karşı kanlı saldırılarını sürdüren **"kontralar"** denen karşıdevrimcilere 100 milyon dolara ek yardım kararını kınayan bağlantısızlar Nikaragua'yla dayanışmalarını dile getirdiler.

Forumda kabul edilen **"Ekonomik Deklarasyon"**da ise silahsızlanma ile kalkınma ve gelişme arasındaki kopmaz bağa dikkat çeken bağlantısız ülkeler, gelişmekte olan devletlerin gerçek bağımsızlığı önündeki başlıca engelin emperyalizmin politikası olduğunu vurguladılar. Dış borç yükünün artması karşısındaki kaygılarını dile getiren bağlantısızlar, bu yükün azaltılması için ortak çabalar gerektiği görüşünde birleştiler. Batılı devletleri gelişmekte olan ülkelere karşı ticari sınırlamalar, ambargo uygulamalarından vazgeçme çağrısında bulunarak, ABD' nin Libya ve Nikaragua'ya karşı ekonomik ambargosunu kınadılar. Hareket içinde ekonomik işbirliğini geliştirme kararı aldılar ve adil bir uluslararası ekonomik düzen kurulması için savaşım kararlılığını dile getirdiler.

Ortak eylemleri etkinleştirme konusunda kabul edilen **"Harare Deklarasyonu"**nda bağlantısız ülkeler, hareket üyesi herhangi bir devlete yapılacak saldırının ya da güce başvurmakla tehdidin, bütün harekete karşı bir saldırı ve tehdit olarak ele alınmasının zorunluluğunu vurguladılar.

Güney Afrika ile ilgili olarak özel bir belge de kabul eden bağlantısızlar hareketi, ırk ayrımını ağır insanlık suçu ve bölgede gerginliklerin temel nedeni olarak niteledi, dünya kamuoyunu Afrika Cephe Ülkeleri ve ulusal-kurtuluş hareketleriyle dayanışmayı artırmaya çağırdı. Forumda ayrıca ekonomik işbirliği konusunda bir eylem programı ve saldırganlığa, sömürgeciliğe ve ırk ayırımına karşı direniş fonu oluşturma kararı kabul edildi.

Harare zirve konferansının karar ve belgeleri, kuşkusuz, uluslararası gericiliğin, savaş ve sömürü yanlılarının ve en başta Amerikan emperyalizminin yüzünde şaklayan bir şamar oldu. Tüm ilerici insanlığın barış ve bağımsızlık potansiyeline güç kattı. Bağlantısız Devletler Hareketi Başkanı ve Zimbabve Başbakanı R.Mugabe forumun kapanış konuşmasında şöyle diyordu: **"Günümüzün önde gelen görevi nükleer silahlanmayı durdurmak, barışçı gelişme için gerekli kaynakları yutan silahlanma yarışını gemlemektir. Bizim hareketimiz üye ülkelerin ulusal egemenlik ve bağımsızlığın savunulmasına hizmet etmektedir. Sosyal-ekonomik ve politik sistemlerinin farklı olması, forumda en önemli konularda ortak tutumun saptanmasını, çözümler konusunda görüş birliğine varılmasını engellemedi."**

Harare Zirvesi'nin dünya sorunlarıyla ilgili tutumu, aldığı kararlar ve onayladığı belgeler, barış ve ilerlemeden yana bütün ülkeler, geniş kamuoyu tarafından desteklendi. Bağlantısızlar hareketinin uluslararası saygınlığının, dünya politikasındaki ağırlığının önümüzdeki dönemde daha da artacağını daha şimdiden açıkça söyleyebiliriz.

Ne yazık ki, ülkemiz bunun tersi bir gelişme gösteriyor. Türkiye'nin dünya çapında yalnızlaşma süreci 12 Eylül sonrasında hızla derinleşiyor, emperyalizme bağımlılığı yaşamın tüm alanlarına yayılarak artıyor. 12 Eylülcüler, Özal hükümeti Türkiye'yi IMF ve Dünya Bankası'na, emperyalist sermayeye peşkeş çekiyor, halkın sırtına yeni yeni borçlar yüklüyor. Amerikan emperyalizminin saldırı politikası doğrultusunda ihanet ölçüsünde adımlar atıyor. Ve bu rejim işbaşında kaldıkça, ihanet politikası sürdükçe bu duruma son verilemez. Evren'lere, Özal'lara karşı demokrasi güçlerinin, halk yığınlarının elde edeceği her kazanım ise, ülkemizin bağımsızlığına, ülkede ve bölgede barışın güçlenmesine de bir katkı olacaktır. Türkiye kendisi gibi gelişmekte olan ülkelerle birlikte emperyalist baskıya karşı saf tutmak zorundadır. Uluslararası forum larda bu ülkelerin yanında yer almak, hiç kuşku yok ki, ülke çıkarlarına uygun bir tutum olacaktır.

Stockholm Konferansı: Avrupa'da barış ve güvenliği sağlamada ileri bir adım

İsveç'in Stockholm kentinde 35 ülkenin katılımıyla gerçekleştirilen **"Güven ve Güvenlik Geliştirici Önlemler ve Silahsızlanma Konferansı"** kısa adıyla **"Avrupa' da Güvenlik ve Silahsızlanma Konferansı"** geçtiğimiz ay başarıyla tamamlandı. Konferansa, 1975'de imzalanan Helsinki Anlaşmasına taraf olan 33 Avrupa ülkesi (Arnavutluk dışındaki tüm Avrupa ülkeleri) ile ABD ve Kanada katıldılar. Avrupa'da barış ve güvenliğin sağlanması doğrultusunda olumlu bir adım olarak değerlendirilen konferansta, askeri tatbikatların önceden bildirilmesi ve tatbikatlara karşılıklı gözlemci gönderilmesi konularında anlaşmaya varıldı. Konferans sonrasında bir açıklama yapan Sovyet heyeti başkanı Oleg Grinevski, Stockholm'de varılan sonuçların diğer silahsızlanma görüşmelerine örnek teşkil ettiğini belirtti. İsveç Dışişleri Bakanı Anderson ise, kabul edilen belgelerin Avrupa'da işbirliğine yeni boyutlar kazandırdığını söyledi.

1984'te yine Stockholm'de aynı adla düzenlenen konferansta, askeri cepheleşmenin hafifletilmesi ve silahsızlanma yolunda adım atılması talepleri vurgulanmış ve ilk aşamada, Helsinki Nihai Senedi'nde yer aldığı üzere, askeri manevraların karşılıklı bildirimi vb. önlemler ele alınmıştı. Bu toplantının uzantısı olarak geçtiğimiz ay gerçekleştirilen konferans bu konuda somut önlemler getirdi.

Konferansta onaylanan belgeler, mevcut uluslararası anlaşmalara ve Helsinki ilkelerine uygun olarak, anlaşmaya taraf 35 ülkeye yeni yükümlülükler getiriyor. Bunlar, tatbikatların önceden bildirimi, gözlemci katılımı, sınırlamalar ve denetimle ilgili.

Varılan anlaşmaya göre, yalnız kara kuvvetlerince ya da hava ve deniz kuvvetleriyle birlikte yapılan ve en az 13 bin kişinin ve 300 tankın katıldığı askeri tatbikatlar, konferansa katılan tüm ülkelere önceden bildirilecek. Bu karar, aynı zamanda Atlantik ile Urallar arasında yapılacak tüm askeri birlik kaydırmaları için de geçerli olacak.

Yine, en az 17 bin kişinin katıldığı askeri tatbikatlara, anlaşmaya taraf tüm ülkelerden gözlemci davet edilecek. Bu sayılar, amfibik ve paraşütle yapılan çıkartma ve indirme tatbikatlarında, bildirim için 3 bin, gözlemci çağrılması içinse 5 bin olarak belirlendi. Öte yandan 75 binden fazla kişinin katıldığı askeri tatbikatlarının en az iki yıl öncesinden bildirilmesi zorunlu hale getirildi.

Stockholm belgesinin getirdiği en önemli düzenlemelerden biri de denetlemeye ilişkin. Her ülke, bir diğer ülkenin üstlendiği yükümlülüklere uyup uymadığını denetleme hakkına sahip. Buna göre, herhangi bir ülke, bir başka ülkenin askeri faaliyetlerinde şüpheli bir durum gördüğünde denetleme isteyebilecek. Denetlemeler karadan ve havadan yapılabilecek.

Stockholm Konferansında varılan kararların, uluslararası güven ortamının gelişmesinde ve yumuşama sürecinin pekişmesinde önemli bir rol oynayacağı açıkça görülmektedir. Getirilen tedbirler sayesinde, kimi askeri faaliyetlerin yanlış değerlendirmelere yol açması önlenmiş ve bu şekilde beliren **"çatışma riski"** de en aza indirgenmiş olmaktadır. Düzenlemelerin bir diğer önemli sonucu da, tehdit amacıyla, karşılıklı askeri güç gösterisinde bulunma, gerginlik anında sınırlara askeri birlik sevketme türünden sıkça görülen uygulamalara son vermiş olmasıdır. Böylelikle, **"çatışma riski"** azaltıldığı gibi, **"sürpriz saldırılar"**ın da önü büyük ölçüde alınmış olmaktadır.

Stockholm Konferansı, Helsinki Anlaşmasının izinde, önemli ve ümit verici bir adımdır.

Pinochet Şili'nin sesini bastıramıyor

Şili'de kanlı faşist darbenin 13. yılında tüm dünya bir kere daha **"Şili'ye özgürlük"** çağrısını yükseltti. Bu kez çağrı, Şili'de mücadelenin diktatörü artık alaşağı edecek boyutlara hızla ulaştığı koşullarda yankılanıyor.

Şili Komünist Partisi'nin, Demokratik Halk Hareketi' nin ve nihayet ülkede diktatörlüğe karşı gerçekleştirilen en kapsamlı birlikteliği oluşturan Şili Halk Meclisi'nin (Asamblea de la Civilidad) yükselttiği şiar, tüm dünyadan yükselen dayanışmayı kucaklıyor: **"1986'yı zafer yılı yapacağız"**.

Darbeden hemen sonra onbinlerce evladını katliamlarda yitiren Şili halkının direnişi bastırılamadı. Özellikle Pinochet'in anayasasıyla rejimi kurumlaştırmaya giriştiği 1980'lerin başından itibaren örgütlenmeye başlayan direniş, iki yıl içerisinde açlık yürüyüşlerine, toprak işgallerine, grevlere, öğrenci boykotlarına uzandı. Ve nihayet 1983 Mayısında ülke çapında ilk kitlesel protesto gösterisiyle Şili halkı, zulmün kendisini susturamayacağını, tüm acılara ve yeni yeni kurbanlara rağmen kanıtlıyordu.

Bu ilk protesto gösterisini, daha geniş çaplı hareketler izledi. 1986 yılı başına geldiğinde artık tüm toplum hareketlenmişti. Önce 8 Mart. kadınıar günü yoğun bir protestoya dönüştü. Aradan diğer kitlesel gösteriler geldi. Ve 2-3 Temmuz günlerinde 13 yıldan bu yana ilk kez iki günlük genel greve gidildi. Bunu 4 Eylül ulusal protesto günü izledi.

Pinochet, artık tüm diğer benzerlerine olduğu gibi, yükselen halk muhalefeti bir yandan, halk muhalefetini malum **"ılımlı"** yollara yöneltmek çabasıyla emperyalizmin kendisini terketme hesapları diğer yandan sürerken, artık iyice köşeye sıkışmış bulunuyor. Ne var ki, köşeye sıkıştıkça azgınlaşıyor.

7 Eylül günü Pinochet'e yapılan ve Manuel Rodriguez Yurtsever Cephesi'ne (FP-MR) bağlı **"4 Eylül Komandoları"**nın üstlendiği suikast girişiminin ardından tıpkı kanlı darbenin ilk günlerinde olduğu gibi kan dökmeye başladı. Suikast girişiminin ertesi günü Şili'nin önde gelen gazetecilerinden Jose Carrasco ve iki kişi evlerinden kaçırılıp öldürdüler. Ülkede rejime muhalif önde gelen kim varsa -ki sayıları milyonlardır- sürekli ölüm tehdidi altında bulunuyor. Pinochet bu arada yedi muhalif gazeteyi **Reuter** ile **Ansa** uluslararası ajanlarının bürolarını kapattı.

Şili'nin sesini böyle bastıramayacağını artık oda görüyor ama terörü artırmaktan başka yapabileceği bir şey de artık yok. Karşısında artık örgütlenmiş milyonlar var.

250'den fazla sendika, emekçi, kitle-meslek, kadın ve gençlik örgütünü biraraya getiren Asamblea'nın kuruluşu muhalefet açısından hayati bir önem taşıyor. Ne var ki, gericilerin ve CIA'nin özellikle Şili Komünist Partisi'ni tecrit etmek üzere her gayreti gösterdikleri görülüyor. Batı basınında sık sık belirtildiği üzere ŞKP bugün ülkenin en etkin güçlerindendir (Örneğin bugün seçim yapılsa oyların yüzde 20'sini alabileceğini yazıyor ABD basın organları). Ve **"komünist tehlike"** Pinochet'in zulmüne rağmen önlenemediği gibi, daha da büyümüştür. Ne var ki, bu propaganda, partinin tüm kayıplarına rağmen, ülke içinde yeniden bu denli güçlenişinin nedenlerini gizleyemiyor. Şili halkı, ŞKP'nin öncü rolünü bilincindedir ve partiyi kitlelerden tecrit etme çabaları sonuç vermeyecektir.

İşçi Mitingleri Hükümeti Korkuttu

Baştarafı 1.sayfada

kümet tüm isteklerimize karşıdır. Hükümet geniş halk kitlelerinin değil, iktisaden güçlü durumdaki bir azınlığın yanındadır. Türkiye de demokrasi işte bu bir avuç insan için vardır bunları değiştirmeye mecburuz. Hedef, demokrasiyi tüm kurumlarıyla yerleştirmektir." derken Sağlık-İş başkanı Mustafa Başoğlu: **"Anap iktidarı baskı ve engellemelerle ayakta kalamıyacaktır."** dedi. YOL-İş Genel Sekreteri Behzat Akdoğan' da: **"Açıkça görülüyor ki hükümet bizden korkuyor. Biz de diyoruz ki, önce hükümet işbaşından gitmelidir, daha sonra ise, başta Anayasa olmak üzere...bu günkü tüm siyasal düzenlemeler kaldırılmalıdır."** dedi. Yine Maden-İş, Basın-İş, Ağaç-İş, Tez-koop-İş yöneticileri de benzer açıklamalarda bulunarak, hükümetin işçilerden korktuğunu ifade ettiler.

İşçi sınıfı, Evren-Özal yönetiminin gerçek yüzünü her geçen gün daha iyi kavrıyor, emek düşmanı bu rejime daha açıktan, daha etkin ve daha kararlı bir tutum alıyor. Bu durum, TÜRK-İŞ üst yönetimini radikal bir tutum almaya zorluyor. Şevket Yılmaz'ın açıklamaları, bu zorlamanın bir sonucudur.

Ve en önemlisi işçiler, kendilerine yönelik saldırı ve baskıların durdurulmasında, gasp edilen haklarının elde edilmesinde en etkin yolun, diğer emekçilerle birlikte kitlesel eylemlerle mümkün olabileceğini, kendi deneyimleriyle hergeçen gün daha iyi kavrıyor.

TÜRK-İŞ'in Samsun, Zonguldak, Manisa ve G. Antep illerinde yapmayı kararlaştırdığı mitinglerin yasaklanması, Evren-Özal yönetiminin işçi düşmanı yüzlerinin bir ifadesidir. İşçilerin, sendikal yöneticilerinin de açıkladıkları gibi bu olay Özal hükümetinin işçilerden ne denli korktuğunun bir anlatımıdır.

Ne var ki, Evren-Özal yönetiminin baskıları, engellemeler işçi sınıfının hakıl savaşımını önleyemez. İşçi sınıfı demokrasi savaşımın da en kararlı tutumu sürdürmeye devam ediyor.

11. Dünya Sendikalar Kongresi toplandı

Baştarafı 8. sayfada

güçlendirilmesinin zorunluluğu, işlenen temel konuyu oluşturdu. Söz alan değişik ulusal, uluslararası ve bölgesel örgüt ve kuruluşlardan yüzün üstünde delegenin dile getirdiği somut görüş, sosyal ilerleme savaşımının barış ve güvenliği güçlendirme mücadelesiyle daha sıkı örülmesi gereği oldu. Bu oturumlarda, II. Dünya Sendikalar Kongresi'ne katılan DİSK Yürütme Kurulu üyesi Kemal Daysal' da bir konuşma yaptı. Türkiye de sendikacıların ağır çalışma koşullarını anlattı, ve sendikal haklara yapılan saldırıları kınadı. Kemal Daysal daha sonra, Dünya Sendikalar Federasyonu'na ülkemiz işçi sınıfı ve sendikal hareketiyle, DİSK'le içten dayanışmasından ötürü teşekkür etti. II. Dünya Sendikalar Kongresi ana belge tasarısında belirtildiği gibi, bugün sendikalar arasında eylem birliğinin her zamankinden daha zorunlu olduğunu kaydeden Kemal Daysal, sendikal eylem birliğinin öneminin hızla artmakta olduğuna dikkat çekti.

Kongre'ye katılan delegeler, daha sonraki oturumlarda forumun ana belgesini onayladılar. Belgede nükleer savaş tehlikesini önlemenin ve uzayın silahlandırılmasının önüne geçilmesinin, dünya sendikal hareketi önündeki başlıca görev olduğu belirtiliyor. Belgede, barış davasıyla, emekçilerin sosyal-ekonomik hakları uğrundaki savaşımın günümüz koşullarında ayrılmaz bir bütünü oluşturduğu görüşü vurgulanıyor. Felsefi, politik, dinsel görüş farklarına karşın bütün sendikaların işbirliğini güçlendirme gereğine işaret edilen belgede ayrıca, barışın ve güvenliğin sağlanmasına yönelik tüm girişimlerin, bu arada Sovyetler Birliği'nin 2000 yılına kadar bütün nükleer ve öteki yığınsal kırım silahlarının ortadan kaldırılmasını öngören barış programının delegelerce desteklendiği kaydediliyor.

Dünya sendikal hareketinin en yüksek forumu II. Dünya Sendikalar Kongresi bütün ülkelerin emekçilerine ve sendikalarına hitaben bir çağrı da kabul etti. Bütün halkların ve ulusların, yaşama ve çalışma koşullarını yakından etkileyen, şimdiye kadar görülmemiş karmaşık ve tehlikeli bir durumla karşı karşıya olduğu belirtilen çağrıda, barışın korunmasında sendikal harekete çok büyük görevler düştüğüne işaret ediliyor.

Çalışmalarını 22 Eylül günü tamamlayan Kongre'nin son gününde DSF'nin başkanlığına Şandor Gaspar ve Genel Sekreterliğine İbrahim Zekeriya yeniden seçildiler. DSF Başkanı Gaspar Kongrenin kapanış konuşmasını yaptı. Demokratik Almanya Cumhuriyeti'nin başkenti Berlin' deki Kongre'de alınan kararların yaşama geçirilmesi için elverişli koşulların varolduğunu kaydeden Gaspar, "Günümüzde sendikalar ekonomik savaşımın yanısıra politik savaşıma her zamankinden daha çok ve daha etkin katılmak zorundadır" dedi. İnsanlığın yazgısıyla ilgili en önemli barış ve güvenlik konularında tüm halkların ve emekçilerin, bütün insanlığın istemleri doğrultusunda sonuçlar elde edilmesi için, sendikaların eylem birliğini bir üst düzeye çıkarması gerektiğini söyleyen DSF Başkanı Gaspar konuşmasında devamla, DSF'nin yeni seçilen yönetim organlarının en önemli görevlerinden birinin, elden geldikçe daha geniş güçleri birleştirebilmek için daha esnek bir çalışma yürütmek olduğunu belirtti.

II. Dünya Sendikalar Kongresi, kabul ettiği ana belge ve dünya emekçileri ve sendikalarına çağrının yanısıra. Türkiye halkı ve işçileriyle dayanışmayı içeren bir mesaji da kabul etti.

Ekmek ve Hak Dilekçesi imzaya açıldı

Baştarafı 1. sayfada

Dilekçe vererek veya bildirge yayınlayarak görüş ve düşüncelerini kamuoyuna iletmek, rejimin çeşitli uygulamalarını eleştirmek yakın tarihimizde demokratik haklar için mücadelenin önemli bir aracı durumuna geldi.

Hatırlanacağı gibi iki yıl önce **"Aydınlar Dilekçesi"** olarak adlandırılan bir dilekçe ile 1256 aydın, rejimin baskılarına ve özgürlüklerin ortadan kaldırılmasına karşı protestolarını kamuoyuna iletmişlerdi. Kenan Evren, Dilekçe' yi imzalayanları **"vatan hainliği"** ile suçlamış ve haklarında çeşitli hapis cezaları istemiyle dava açılmıştı.

"Aydınlar Dilekçesi" davasındaki savunmalar faşizme karşı demokrasi mücadelesine önemli katkı sağlamış, dava açanlar yargılanır duruma düşmüşlerdir. Bu davadaki parlak savunmalarla faşizm tam kelime ile **"rezil edilmiştir."**

Önemli bir uluslararası destek de sağlayan "Aydınlar Dilekçesi" davası, faşizmin başının 'vatan hainliği' suçlamasına karşın beraatle bitti.

Bundan bir süre sonra kadınlarımızdan bir grup; ülkemizde kadınlarımıza eşit haklar sağlanması istemiyle TBMM'ne bir dilekçe verdiler.

"Ekmek ve Hak Dilekçesi" şu sözlerle başlamaktadır:

"ÜLKEMIZ, CUMHURİYET TARİHİNDE GÖRÜLMEMİŞ BOYUTLARA VARAN EKONOMİK BUNALIM İÇİNDEDİR." Özellikle 1980'den bu yana giderek, artan bunalım, yaşamın tüm alanlarına yayılmıştır. Geniş halk yığınları, tüm çabalarını, günlük geçim sorunlarını çözmeye harcamakta, ekonomik bunalımın ağırlığı yığınların yalnızca yoksullaşmasına değil, tüm toplumsal ahlak değerlerinin çürümesine de neden olmaktadır. Rüşvet yaygınlaşmakta; fuhuş, intihar, cinnet, cinayet olayları hızla artmaktadır. Ahlak değerlerinin çürümesi toplumu öylesine sarsmıştır ki, yalnızca yoksul halkımız değil, zengin ve varlıklı çocukları da, bu çürümenin kıskacından kendilerini kurtaramamaktadır.

Halk yoksulluk ve umarsızlık içerisinde kıvranırken, holding sahipleri, dünyanın en zenginleri sıralamasında ilk sıralarda yer almaktadır. Türkiye'de 94 şirketli bir holdingin yıllık cirosu, Türkiye Cumhuriyeti bütçesinin beşte birini aşmıştır. Yani Türkiye'nin beş zengininin para gücü, devletin para gücünün üstündedir. Bu zenginler arasında, servetini, üç yılda 56 kat artıranlar vardır.

Bu açık soygun ve sömürüyü sürdürmek ve kurumsallaştırmak için anti-demokratik yasalar ve yasadışı baskılar uygulanmaktadır. Çağdaş insanın vazgeçilmez temel hak ve özgürlükleri yok edilerek, kitleler, kişisel ve örgütsel olarak EKMEK VE HAK arama araç ve olanaklarından yoksun bırakılmaktadır.

Ekmek ve Hak Dilekçesi halkımızın sesidir ve halkın halka seslenişidir. Ekmek ve Hak Dilekçesini kamuoyuna açıklamayı, halkımızın sesini halkımıza ulaştırmayı, halkımızın katılımıyla ortak gücümüzü pekiştirmeyi kaçınılmaz bir yurttaşlık görevi sayıyoruz.

24 OCAK KARARLARI EKONOMİK BUNALIMI AŞMAK GEREKÇESİYLE, EMEKÇİ SINIF VE KATMANLARIN ÜCRET VE GELİRİNİ AZAMI ÖLÇÜDE AŞAĞIYA, SİYASAL İKTİDARA DAYATAN, BIR IMF MODELİDİR."

EKMEK VE HAK DİLEKÇESİ'nin giriş bölümü 24 Ocak kararlarının, yani faşizmin ekonomik politikasının toplumumuza getirdiği yıkımın sergilenmesine ayrılmıştır. 24 Ocak Kararları emperyalizmin ve yerli işbirlikçilerinin ortaklaşa olarak halklarımıza dayattıkları ve ona açlık ve sefaletten başka şey getirmeyen uygulamalardır.

Dahası, bu kararla tüm demokratik haklar askıya alınmadan da uygulanamazdı. Bu konuda DİLEKÇE'de şunlar belirtilmektedir:

"Sendikal özgürlükler, bu arada grev ve toplu sözleşme hakları kaldırılmadan, memurların örgütlenme hakkı kısıtlanmadan, köylülüğün ekonomik savaşım araçları demokratik kooperatiflerin etkinliği kırılmadan, "genel oy" hakkı askıya alınmadan, 24 Ocak Kararlarını uygulama olanağı bulunamazdı."

DİLEKÇE şöyle devam etmektedir:

"Emeğiyle geçimini sağlayanların aleyhine olan böyle bir ekonomi politikasına süreklilik kazandırmak, kuşku yok ki, 12 Eylül ile başlatılan demokratik hak ve özgürlüklerin kısılmasını süregenleştirecek siyasal baskının kurumsallaşmasıyla olanaklıdır. Bugün, sendikal özgürlükler, grev ve toplu sözleşme hakları yeteri ölçüde sağlanmıyorsa; ilerici, demokrat ve yurtseverlerin meslek, kitle ve siyasal örgütlenmesi sıkı bir denetim ve baskı altında bulunduruluyorsa; toplumsal barışı sağlayacak olan gelen af çıkarılmıyorsa; işkencecilerin cezalandırılması, idam cezalarının kaldırılması gündeme getirilmek istenmiyorsa; yurtdışında kalmak zorunda bırakılan ve yurttaşlıktan çıkarılan nice değerli insanımızın yurda dönmelerine olanak sağlanmak istenmiyorsa; 1402 ile görevlerinden alınmış öğretim üyeleri, bilim adamları, doktorlar, öğretmenler ve memurların göreve başlatılması engelleniyorsa; geleneksel yaşam biçimlerinin ağır bastığı Güneydoğu Anadolu'da, insan onurunu ve aile kavramını derinden yaralayan ve "cinsel kontrol"a dek uzanan uygulamalar devletin "araştırma" yöntemleri olarak benimseniyorsa, tüm bunların nedeni, çalışan halkın ücret ve gelirlerini baskı altında tutma, dolayısıyla çalışanların ekonomik haklarını sağlamanın koşulu olan demokratik ortamın gelişmesini geciktirme ve önleme amacını taşımasıdır."

"Demokrasiye dönüşün" bir aldatmaca olduğu ve 12 Eylül rejiminin örtülü bir görüntü altında süregenleştirilmeye çalışıldığı dilekçede ayrıca vurgulanmaktadır.

12 Eylül ekonomisi, ülkenin emperyalistlere bağımlılığını tarihimizde görülmedik düzeye çıkarmıştır. DİLEKÇE bu konuda şunları söylemektedir:

"'Ulusal ekonomi' kavramı, adeta modası geçmiş bir modelmiş gibi, ekonomi politiğin hurdalığına atılmak istenmektedir. Bilginin, bilimin, teknik bilimin uluslararası nitelik kazandığı bir çağda, biçimsel bakımdan bazı değişmelere uğramış olması doğal olan 'ulusal ekonomi' kavramı, özü ve içeriği bakımından tam anlamıyla yozlaştırılmış, ekonomiye ulusal özerklik kazandırmak yerine, gelişmiş kapitalist ülkelere bağımlı finans kuruluşlarının amaçları doğrultusunda, ülke, bir çeşit hammadde ve yarı-hammadde üretim alanı ve tüketim malları pazarına dönüştürülmüştür.

Bir ülke, tüketim malları üretiminden ayrı olarak, toplumsal üretimin belirleyici kesimini oluşturan üretim araçları üretimine yönelmeden özerk bir ekonomiye, kendine yeterli bir ekonomik düzeye kavuşamaz; ekonomik bağımlılıktan, borçlarını artırmaktan kurtulmaz."

Uluslararası finans kuruluşlarına, tekellere ve emperyalist ülkelere bağımlılığın sonu ise büyük boyutlara varan yoksullaşmadır.

"Kaldırımları dolduran küçük seyyar satıcılar, bulvarlara sarkmış karaborsacılar, uyuşturucu pazarlayıcıları, kısaca sefalete sürüklenmiş yığınlar, büyük enerjilerini küçük işlere ve kimi zaman toplumsal anlamda olumsuz yönlere harcayarak, günlük geçimlerini en zor koşullarda sağlamaya çalışıyor."

DİLEKÇE uygulanan ekonomik-politikanın bir parçası olarak KIT'lerin tasfiye edilerek yok pahasına satılmasını, kırsal kesim emekçilerinin hızlı yoksullaşmasını, bilimsel ve teknolojik üretimin durdurulmasını, işçilerin örgütlenme özgürlüğünün ve birçok haklarının yok denecek kadar kısıtlanmasını, topraklarımızın yabancılara satılarak serbest bölgeler kurulmasını, Türk lirasının sürekli değer yitirmesini, silahlanma harcamalarının sağlık ve eğitim için yapılan harcamalardan fazla olmasını, halkımızın sağlığıyla oynanmasını ve bunların toplumumuzda yarattığı yıkıcı sonuçları da irdelemektedir.

Dilekçe şu sözlerle bitmektedir:

"TOPLUMUN VE ÜLKENİN YARARINA OLMAYAN BU EKONOMİK DÜZEN ELBETTE DEĞİŞECEKTİR? VE ELBETTE, HALKIMIZ, KENDİSİNİN VE ÜLKESİNİN GELECEĞİNDE SÖZ VE KARAR HAKKINI ELDE EDECEKTİR. EKONOMİK-DEMOKRATİK HAK VE ÖZGÜRLÜKLERİN ÖNÜNDEKİ ENGELLERİ, KENDİ BİLİNCİYLE VE KENDİ GÜCÜYLE AŞACAKTIR. BUNUN İLK KOŞULUNUN DA, HAK VE ÖZGÜRLÜKLERİ SÜREKLİ GELİŞTİREN GERÇEK BİR DEMOKRASIYİ KURMAK OLDUĞUNU BİLMEKTEDİR. TÜM DÜNYADA, İNSANLIĞIN ONURLU TARİHİNİ HALKLAR YARATMIŞTIR. ÜLKEMİZDE DE, HALKIMIZIN KENDİSİ YARATACAKTIR. BUNDAN KİMSENİN KUŞKUSU OLMAMALIDIR."

12 Eylül'ün yaşamın her alanına uzanan uygulamalarından zarar görenleri bu dilekçeyi imzalamaya çağırıyoruz.

Halkın ezici çoğunluğu ANAP ve rejime karşı oy kullandı

Baştarafı 1.sayfada

çimin yapıldığı Yenimahalle ve Karşıyaka ilçelerinde günlerce hiç kesilmeden suların akıtıldığı basına yansıdı.

Devletin ve iktidar olmanın tüm imkanlarını kullanmasına rağmen, 12 Eylül'ün yegane partisi olarak kalan ANAP, seçimlerde umduğunu bulamadı. Seçim yapılan iller yüzdesi alındığında 1983 **"seçim"**ine oranla ANAP'ın yüzde 11,5 oy kaybettiği görülür. Bu, küçümsenecek bir yüzde değildir. Bu, kitlelerin 12 Eylül rejimine, cuntaya, Özal'a hayır dediğinin göstergesidir. Bu, Evren-Özal çetesine küçük de olsa indirilmiş bir şamardır. Basında çıkan yorumlarda ara seçimler yerine bir genel seçim yapılmış olsaydı, ANAP'ın salt kendi başına iktidar olamayacağı şeklinde.

Seçim sonuçlarının kesinleşmesinden sonra burjuva basını kasıtlı bir şekilde seçimlerin sağ-sol yarışması gibi gösterip, **"sol"**un yenilgiye uğradığını yaymaya çalıştı. İşçi sınıfının, Kürt halkının üzerinde yoğun baskı ve terörün sürdüğü, gerçek sol güçlerin, tüm demokratik örgütlerin yasaklar altında tutulduğu ve seçimlere katılmasına izin verilmediği bir dönemde seçim sonuçlarını **"sol"**un yenilgisi gibi göstermek demagojiden başka bir şey değildir.

Ara seçimlerden sonra yükselen politik barometreyi ülkeye gerçek bir demokrasinin getirilmesi yolunda harcamak; demokrasi mücadelesinin önemini en geniş kitleye anlatma, halklarımızın 12 Eylül rejiminden kurtulması yönünde yürütülen mücadele içine katma, önümüzde hala en acil görev olarak durmaktadır. Ülkenin içine sokulduğu ekonomik, politik ahlaki çöküntünün gerçek sorumlusu olan Evren-Özal çetesinden kurtulmak, en geniş güçlerin mücadele içine çekilmesiyle mümkündür.

SOL BİRLİK AÇIKLAMASI

Baştarafı 1.sayfada

çim sonuçlarının da açıkça gösterdiği gibi, birlikten yana açık bir tutum ve politika izlemeden, bugünkü gidişatı durdurmak için halka gerçekçi bir alternatif ve çıkış yolu gösterilmeden, yığınların aktif savaşımı örgütlenmeden sonuç alınamaz. Özal hükümetinin yıpranmasını bekleyerek, sol güçlerin kendiliğinden bir alternatif olacağını umut etmenin demokrasi mücadelesi konusunda, yığınların savaşımına dayanmada kararsız tutumlar takınmanın yanlışlığı görülmelidir. Bilinmelidir ki, bu gibi tutumlar sol güçlerin demokrasi mücadelesinde oynayacağı rolü olumsuz etkiliyor. Sol güçler demokrasi savaşımının en ön saflarında kararlı bir biçimde yer almak zorundadır.

Halkın iradesinin özgürce belirlenebileceği demokratik seçimlere bir an önce gidilmelidir. Bunun için; sıkıyönetim ve tüm yasaklar kaldırılmalı, seçim kanunu demokratikleştirilmeli, düşünce söz ve örgütlenme özgürlüğü, basın-yayın özgürlüğü eksiksiz sağlanmalı, tüm partilere özgürce örgütlenme hakkı tanınmalı, işkenceler ve Kürt halkı üzerindeki ağır baskılar durdurulmalı, koşulsuz bir genel af çıkarılmalıdır. Bu duruma Evren-Özal diktatörlüğü alaşağı edilmeden ulaşılamaz. Ancak böylesi koşullarda halkın iradesini ortaya koyan demokratik bir seçimden söz edilebilir.

Sol Birlik

En büyük sendikal buluşma

Dünya Sendikalar Kongresi toplandı

11. Dünya Sendikal Kongresi Demokratik Alman Cumhuriyeti'nin başkenti Berlin'de 16-22 Eylül günleri arasında 154 ülkeden 1014 delegenin katılımıyla toplantı. Kongreye DISK'li sendika yöneticilerinden oluşan bir heyet de katıldı.

Kongre'nin açılışından bir selamlama konuşması yapan Demokratik Alman Cumhuriyeti Devlet Konseyi Başkanı ve Almanya Sosyalist Birlik Partisi Genel Sekreteri Erich Honecker, Dünya Sendikalar Federasyonu'nun ve genel olarak uluslararası sendikal hareketin barış davasına, nükleer savaş tehlikesini ortadan kaldırma çabalarına ve emekçilerin sosyal-ekonomik haklarının savunulmasına yaptığı katkılara büyük bir değer biçti. Çin Halk Cumhuriyeti Sendikaları'nın Kongre'ye yolladığı selamlama mesajı delegelerce büyük çoşkuyla karşılandı.

Kongrenin ilk günkü oturumunda, Dünya Sendikalar Federasyonu Genel Sekreteri Ibrahim Zekeriya, Havana'daki 10. Dünya Sendikalar Kongresi'nden bu yana geçen 4 yıllık dönem içinde Federasyon'un ve bağlı ulusal sendikaların yaptığı çalışmaları değerlendiren kapsamlı bir rapor okudu. Bu dönem içinde Dünya Sendikalar Federasyonu'nun, barış ve silahsızlanma için savaşımı başa alarak, bu savaşım emekçilerin ekonomik ve sosyal istemleri uğrundaki savaşımla sıkı sıkıya bağlama yönünde önemli adımlar attığını belirtti.

Tüm insanlığın önünde duran en yakıcı sorunun dünya barışını korumak, nükleer yıkım tehlikesini önlemek, silahlanma yarışını durdurmak ve silahsızlanmayı gerçekleştirmek olduğunu vurgulayan Dünya Sendikalar Federasyonu Genel Sekreteri Ibrahim Zekeriya, Sovyetler Birliği'nin somut, gerçekçi, yapıcı barış girişim ve önerilerine, Sosyalist ülkelerin, Bağlantısızlar hareketinin ve Delhi-Deklerasyonunu imzalayan 6 ülkenin öneri ve girişimlerine büyük değer biçti, bunları tüm insanlığa umut verici girişimler olarak nitelendirdi. Ibrahim Zekeriye daha sonra şöyle dedi:

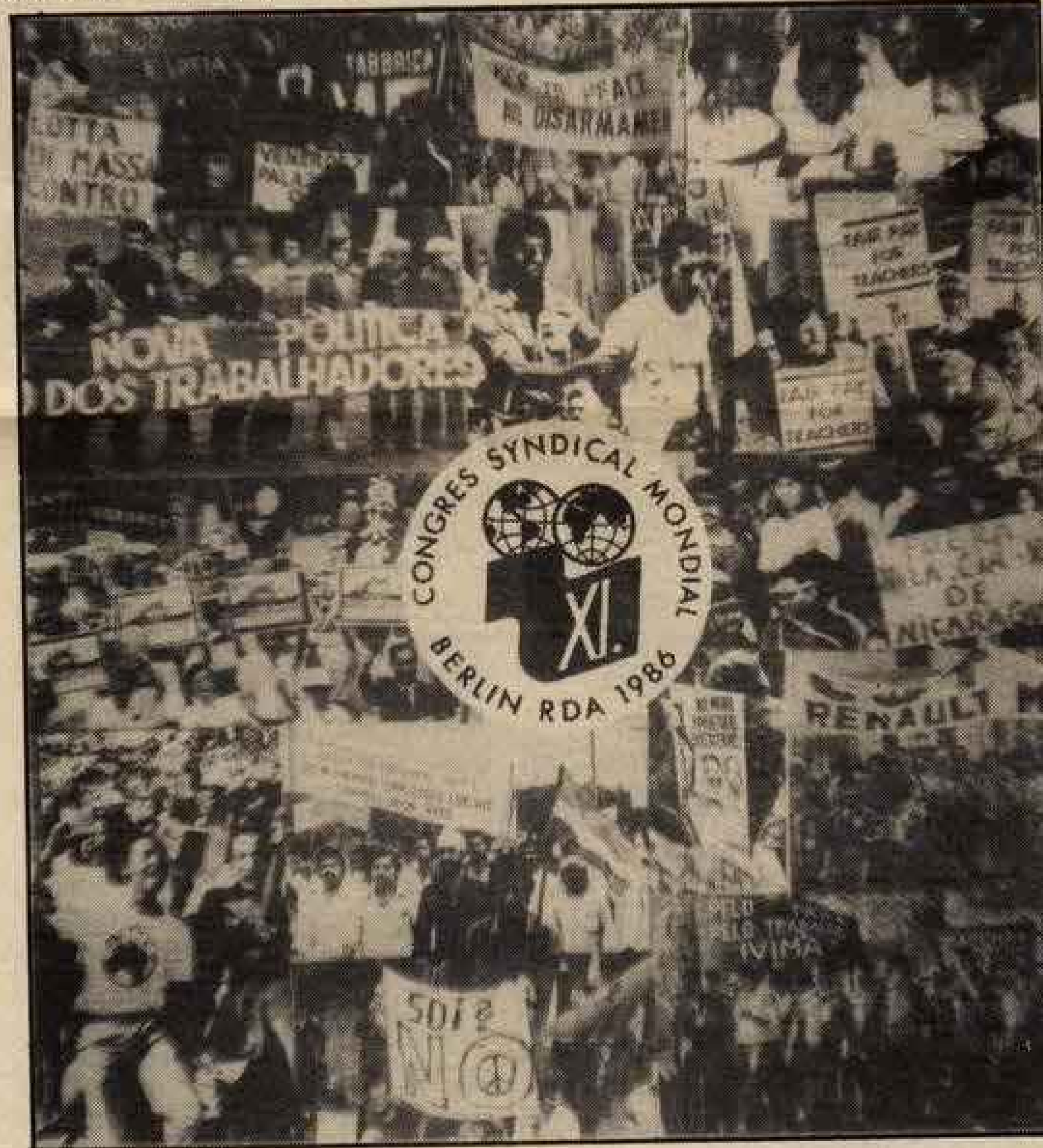
"Dünyamızın üç büyük uluslararası sendikal örgütünün liderleri bir masa etrafında bir araya gelerek, silahlanmaya son vermenin, silahsızlanmayı gerçekleştirmenin, herkese iş ve ekmek sağlamanın, silahlanmanın ağır yükünü emekçilerin omuzlarından atmanın yollarını, güçlerimizi birleştirmenin yollarını arayıp bulabilselerdi, bugün sendikalarda örgütlü 500 milyon emekçinin muazzam gücünü seferber edebilselerde, tüm insanlığı yakından ilgilendiren pekçok sorunun çözümü için çok daha elverişli koşullar yaratılmış olurdu. Biz bu kürsüden güç ve eylem birliği çağrımızı bir kez daha yineliyoruz."

Dünya Sendikalar Federasyonu Genel Sekreteri Ibrahim Zekeriya, dünya sendikalar hareketinin barışın korunması ve silahsızlanma konusunda istem ve önerilerini içeren bir mektubu Sovyet lideri Mihail Gorbaçov'a, ABD Başkanı Ronald Reagan'a ve BM Genel Sekreteri Perez de Cuelar'a gönderilmesini önerdi. Bu öneri II. Dünya Sendikalar Kongres'ne katılan 154 ülkenin sendikal delegasyonları tarafından coşkun alkışlarla karşılandı.

50 den fazla ülkenin sendikal temsilcilerinin söz alarak konuşmalar yaptığı Kongre'nin ikinci gününde konuşmacılar, günümüzün en yakıcı sorunu olan barışı koruma, nükleer savaş tehlikesini önleme, silahlanma yarışını durdurma, silahsızlanma yönünde somut adınların atılmasını sağlama savaşımında ulusal ve uluslararası sendikal harekete büyük ödevler düştüğünü vurguladılar. Emekçilerin ekonomik ve sosyal haklarını savunma, halkların sosyal-ekonomik ilerlemesinin yolunu açma davasıyla barış ve silahsızlanma savaşımının günümüzde içiçe bir bütün oluşturduğuna dikkati çektiler. Bu koşullarda uluslararası sendikal hareketin eylem ve işbirliğinin tüm ilerici güçler arasında yapıcı diyalogun belirleyici önem taşıdığını belirttiler. Kongre'nin ikinci günü "Barış ve Silahsızlanma Komisyonu", "Ekonomik ve Sosyal Sorunlar Komisyonu" ve "Sendikal Haklar Komisyonu"da çalışmalarına başladı. Bu arada Kongre çalışmaları çerçevesinde çeşitli ülkelerin sendikal delegasyonları arasında ikili ve çok taraflı görüşmeler, görüş alış verişleri ve deney değiş tokuşları yapıldı.

Kongre'nin üçüncü ve dördüncü günkü oturumlarında sendikal hakların savunulmasında yeni işbirliği biçim ve yöntemleri aranmasının, bu işbirliğinin dünya çapında

Devamı 7.sayfada

11. Kongre sendikal bir forum oldu

Ülkemizden DISK ve bağlı sendikaların da üye olduğu Dünya Sendikalar Federasyonu (DSF)na 206 milyon işçi ve emekçi üye bulunuyor. DSF'nin 11. Dünya Sendikalar Kongresi ise DSF üyesi olmayan birçok sendikal örgütün de yeraldığı, eşit haklı tartışmalara katıldığı bir forum oldu. Kongreye katılan örgütler 296 milyon emekçiyi temsil ediyordu.

225'i Konfederasyon, 164'ü işkolu sendika federasyonu olmak üzere, Kuzey ve Güney Amerika'dan 145, Asya ve Okyanusya'dan 93, Avrupa'dan 79, Afrika'dan 43, Yakın ve Ortadoğu'dan 29 sendikal örgüt kongrede yeraldı. Bu sendikal örgütleri temsilen 117'si kadın 1014 delege 11. Kongre'ye katıldı.

11. Kongre'ye başta UNESCO ve ILO olmak üzere 14 sendikal olmayan uluslararası örgüt katıldı ve çeşitli konularda görüş belirtti. Kongre tartışmalarını tüm kıtalardan 529 gazeteci izledi.

DAC'nin başkenti Berlin'deki Dünya Sendikalar Kongresi'ne, DISK Yürütme Kurulu üyesi Kemal Daysal, Sosyal-Iş Sendikası Yönetim Kurulu üyesi Zeki Kılıç, Tek Ges-Iş Sendikası Yönetim Kurulu üyesi Mehmet Yıldırım ve Hür-Cam-Iş Sendikası Genel Başkanı Yardımcısı Yaşar Arıkan da katıldılar.

Kongre bütün ülkelerin emekçilerine ve sendikalarına bir çağrı yayınladı

Çağrıda özetle şöyle deniyor:

11. Dünya Sendikalar Kongresi'ne katılan bizler, 296 milyon üyemiz adına tüm ülkelerdeki emekçileri ve sendikaları, ortak eylemleri güçlendirmek, ulusal, bölgesel ve uluslararası düzeyde sendikalararası birliği kurmak için uygun yol ve yöntemler aramaya çağırıyoruz.

Biz Dünya Sendikalar Federasyonu'nu, Dünya Emek Konfederasyonu'nu, Uluslararası Hür Işçi Sendikaları Konfederasyonu'nu ve öteki uluslararası ve bölgesel örgütleri, işçiler için son derece önemli konularda ortak görüşler temelinde eylem birliği yapmaya çağırıyoruz. Dünyadaki sendikalar arasında böyle bir işbirliğinin, şu amaçlara ulaşılması için yararlı bir biçimde düzenlenebileceğine kesinlikle inanıyoruz:

– Nükleer savaşın önlenmesi, atom silahları ve öteki yığınsal kırım silahlarının tamamen ortadan kaldırılması, uzayın militarizasyonunun yasaklanması, silahlanma harcamalarının azaltılması, silah sanayinin topluma yararlı mal üretimine yönelik raylar üzerine oturtulması ve silahsızlanmaya yönelik başka önlemlerin uygulanması;

– Ülkeler arasında ortaya çıkan bütün sorunların politik yoldan çözülmesi, güce başvurma tehdidinden ve güce başvurmaktan vazgeçilmesi ve gerginliklerle savaş ocaklarının ortadan kaldırılması;

– Tam istihdam politikasının güvence altına alınması için bir istihdam programının sağlanması;

– Bilim ve tekniğin savaş ve yıkım için değil, insanlığın ilerlemesi için kullanılması;

– Bütün ülkelerin ekonomik güvenliğinin ve sosyal gelişmesinin güvence altına alınması ve yeni bir uluslararası ekonomik düzenin kurulması;

– Irkçılığa ve ırk ayırımına karşı, demokratik özgürlüklerin ve insan haklarının çiğnenmesine karşı, sömürgeciliğe karşı ve ulusal bağımsızlık için uluslararası dayanışma eylemlerinin etkin bir biçimde koordine edilmesi;

– Sendikal hakların savunulması ve genişletilmesi;

– Çalışma ve yaşam çevresinin korunması ve sağlığa zararlı yeni ürün ve süreçler konusunda uluslararası güvenlik kurallarının belirlenmesi.

Günümüz koşullarında uluslararası dayanışma emekçilerin yürüttüğü savaşımların başarısı için belirleyici önemdedir. Bütün dünyada işçilerin ve sendikaların uluslararası dayanışmasını geliştirip güçlendirmek için, hep birlikte çalışıp işbirliği yapalım!

Dünya Sendikalar Kongresi'nin

Türkiye halkı ve işçileriyle dayanışma mesajı

Türkiye'de 12 Eylül darbesinin altıncı yıldönümünden birkaç gün sonra toplanan 11. Dünya Sendikalar Kongresi, sendikal haklar ve demokratik özgürlükler için, çalışma ve yaşama koşullarının kötüleşmesine ve işsizliğe karşı güç koşullar altında sürdürdüğünüz savaşımlarla tam bir dayanışma içinde olduğunu ilan eder.

Dünya deneyinin -özellikle 1 Mayıs'ın yüzüncü yıldönümü olan bu yılda- gösterdiği gibi, sendikal hakların uygulanmadığı koşullarda işçilerin ve halkın çıkarlarını etkin bir biçimde korumak olanaksızdır. DISK ve üyesi sendikalarının çalışmalarının hala yasak altında olduğu, onlara karşı davanın yıllardır sürdürüldüğü ülkenizin ne tür güç koşullarda bulunduğunu biliyoruz. Uluslararası Çalışma Örgütü'nün belirlediği uluslararası çalışma ilkeleriyle açık çelişki içinde olan yeni anayasa ve yeni sendika yasalarında dayatılan kısıtlamaların çalışma ve yaşama koşullarını iyileştirmek için ileri sürdüğümüz istemlerin elde edilmesi önünde çok ciddi bir engel oluşturduğunu görüyoruz.

Ayrımsız tüm uluslararası sendikal hareket bu kısıtlamaları ve sendika düşmanı baskıları mahkum etmiştir.

"Ekmek, barış, özgürlük" biçiminde özetlediğimiz talepler ve hedefleriniz, bizim kongremizin çalışmaları içinde de yer almaktadır. Onlar bizim de hedeflerimizdir.

– Ücret ve diğer haklar için giriştiğiniz savaşımlarla;

– Özellikle, genel grev hakkı dahil, gerçek bir grev ve toplu sözleşme haklarını içeren sendikal hak ve özgürlüklerin tanınması için;

– DISK davası sanıklarının tümünün aklanması, konfederasyon ve üye sendikaların haklarının, para ve mal varlıklarının iade edilmesi için;

– Dış ülkelere göç etmek zorunda bırakılmış sendikacıların ülkeye koşulsuz ve güvence altında dönebilmeleri için;

Eksiksiz dayanışmamızı ve etkin desteğimizi daha da güçlendirme yükümlülüğünü üstleniyoruz.